

DELO življenje

Iz vsebine:

Alpina je v letu 2004 poslovala uspešno

Proizvodnja v letu 2005

Pogovarjamo se z vodjo proizvodnje modne obutve Judito Oblak

Razvojno-raziskovalno delo

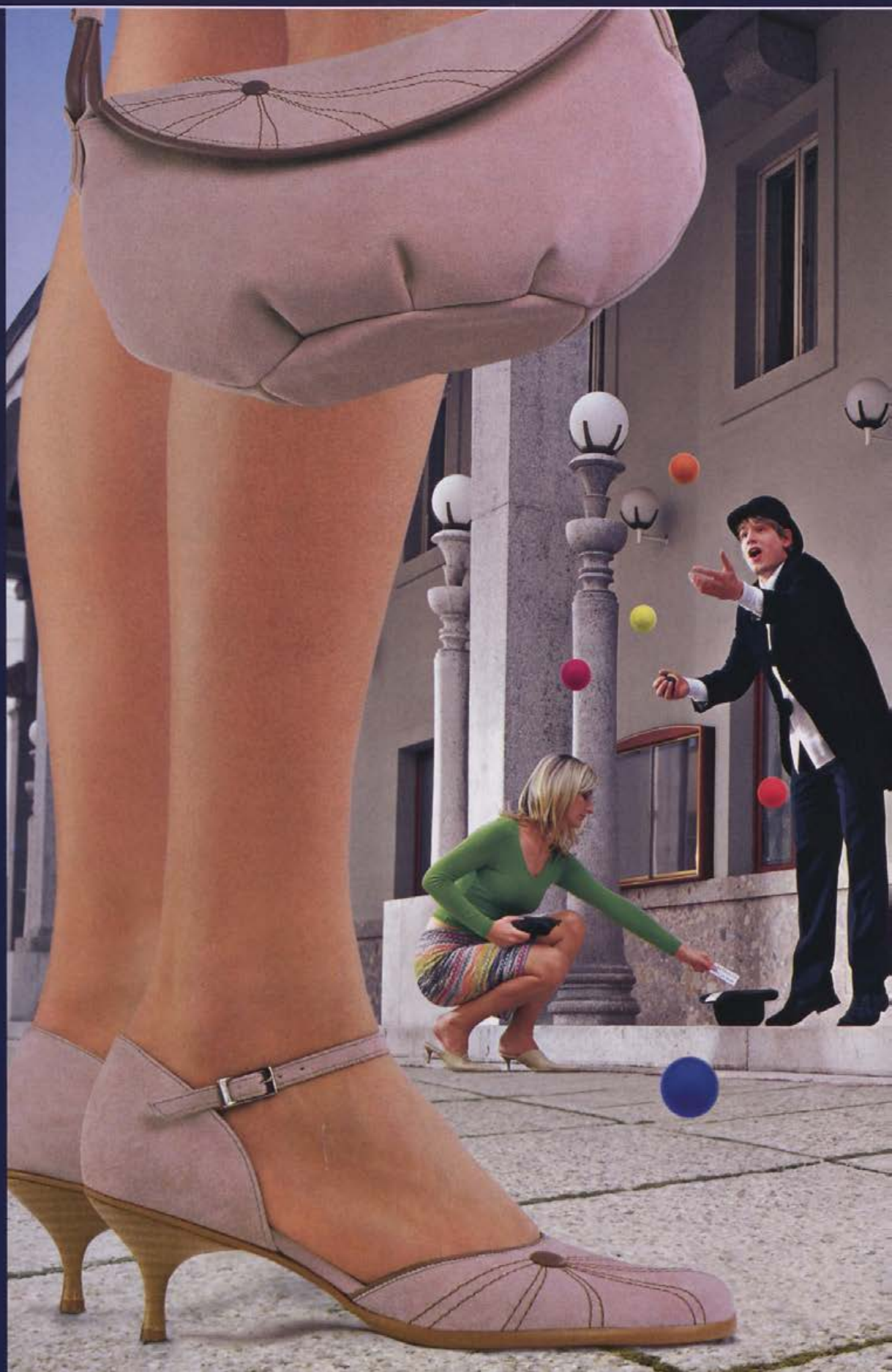
Sejem ISPO

Nov način vpenjanja tekaških smučarskih čevljev

Sejem v Rivi del Gardi

Razlogov za optimizem v maloprodajni mreži ne manjka

Modne smernice

Alpina vedno večkrat omenjena kot svetla izjema

Zaključili smo že skoraj tri mesece novega poslovnega leta in kmalu bodo znani rezultati poslovanja v prvem četrtletju. Pred tem moramo pripraviti še zaključni račun za preteklo leto. Poslovanje podjetja je bilo boljše kot leto poprej, kar je glede na razmere v obutveni panogi zelo dober uspeh. Zapiranje obratov je pomenilo nekaj nižjo produktivnost, ki pa se je zopet dvignila na povprečno raven pred selitvijo proizvodnje. Spodbudno je dejstvo, da smo količinsko in vrednostno prodali več obutve. Trend večanja prodaje moramo nadaljevati tudi v letošnjem letu, saj nas le to vodi do boljših poslovnih uspehov. Prvi podatki za letošnje leto sicer niso najbolj optimistični, saj je zaradi nekoliko slabše in pozne zime prodaja zimske športne obutve pod pričakovano ravnjo. Vendar ostajamo optimistični. Vse sile bomo usmerili v še aktivnejšo prodajo, da bi čez eno leto lahko pisali o dobrem poslovanju Alpine v preteklem letu.

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač

Z novim letom je prišlo tudi do nekaj kadrovskih sprememb predvsem na razvojnem področju, z mladimi močmi pa smo se okrepili tudi v prodaji. Alpina ostaja razvojno usmerjena družba. Inovativnost bomo poskušali še bolj približati razvoju, zato si želim predvsem dobrega sodelovanja med razvojno-raziskovalno skupino, razvojem izdelkov in razvojem tehnologije proizvodnje. Uspešno sodelovanje znotraj tega trojčka bo prineslo nove, inovativne izdelke, na katere bomo lahko ponosni in ki nam bodo potrjevali ter dvigovali ugled razvojno usmerjene družbe. Nekaj časa že govorimo o pravilniku o inovacijah, ki je v zaključni fazi priprave. S predlogi sodelavcev smo že sedaj izboljšali številne delovne procese in razvili inovativne izdelke. Upam, da nas bo pravilnik še dodatno spodbudil, da bomo prispevali predloge, ki bodo povečevali konkurenčnost Alpine doma in v svetu.

Čeprav nas v medijih včasih še vedno (po krivici) dajejo v isti koš s podjetji, ki so šla v stečaj ali ki so na robu stečaja, sem v zadnjem obdobju opazil večjo naklonjenost Alpini. Ugledni strokovnjaki nas vedno večkrat postavijo kot primer dobrega prestrukturiranja v obdobju tranzicije in svetlo izjemo v delovno intenzivnih panogah, ki uspešno bije bitko na svetovnem trgu. Da so pravo pot, na katero se je pred časom podala Alpina, opazili tudi strokovnjaki, je dobra spodbuda za naprej. Nadaljevati moramo z uresničevanjem zastavljenih načrtov in svojo pozitivno energijo usmeriti v doseganje opredeljenih ciljev.

Mag. Andraž Kopač

KAZALO	str.
Alpina je v letu 2004 poslovala usešno	4
Proizvodnja v letu 2005	4
Pogovarjamo se z Judito Oblak, vodjo proizvodnje modne obutve	6
Razvojno-raziskovalno delo odslej še tesneje z razvojem, tehnologijo in proizvodnjo	8
Alpina v sodelovanju z drugimi in�stitucijami izvaja kar nekaj projektov	9
Sejem ISPO 2005	10
CCS – najlažji tekmovalni tekaški čevelj na svetu	11
Nagrajeni sodelavci so obiskali sejem ISPO v Münchnu	12
V Ruhpoldingu v Nemčiji predstavili nov način vpenjanja teka�skih smučarskih čevljev	13
Tekači, ki tečejo v naši obutvi, na svetovnem prvenstvu v nordijskem smučanju, zelo uspešni	13
Sejem v Rivi del Gardi	15
Razlogov za optimizem v maloprodajni mreži ne manjka	16
Skupna ugotovitev udeležencev konference v Portorožu – Taka srečanja so koristna in potrebna	17
Živahne tržnokomunikacijske dejavnosti za pomlad-poletje	19
Člani poslovodnega sveta so se pogovarjali o prihodnjem razvoju Alpine	20
Modne smernice in Alpinina kolekcija za pomlad in poletje 2005	20
Delavci meseca	23
Kadrovske novice	27
V slovo	28
Tudi to je Alpina	29
Alpina in �port	32

KOLOFON:

Delo življenje je glasilo
Alpine, d.d.,  iri.

Jožica Kacin, glavna urednica in
Neža Kopač, odgovorna urednica.

Fotografije: Jožica Kacin in
Klemen Možina

Naklada: 1.800 izvodov

Priprava na tisk: Repro-Print d.o.o.

Tisk: Tisk Žnidarič

*Kako hitro mineva čas. Ni dolgo tega, ko smo si še voščili in želeli vse
lepo v novem letu, pa je  e tu marec in veliko dogodkov, ki so se zgodili
v teh treh mesecih.*

*Zaposleni v Alpini smo po novoletnih praznikih dobro poprijeli za delo.
Nekaj, kar nam je uspelo narediti, je razvidno tudi iz našega časopisa.
 e ve  pa je takega, kar delamo iz dneva v dan, iz meseca v mesec, pa
se nam zdi, da nihče ne opazi. Nihče tega ne zapiše, velikokrat nihče ne
izre e niti pohvalne besede. Ne vemo sicer, zakaj je človeška narava
taka, da je to tako težko izre i. Nič ne stane, pomeni pa lahko veliko.
Nekaj lepih besed lahko naredi veliko več kot ploha nejevolje in kritike.
Tako trdi tudi vodja proizvodnje modne obutve Judita Oblak, s katero se
pogovarjamo. Oziramo se tudi v preteklo leto. Direktorica finančno-
računovodskega sektorja Mateja Debeljak z veseljem ugotavlja, da smo
bili tudi v letu 2004 uspešni. Kaj nas čaka na proizvodnem področju,
bomo prebrali v sestavku tehničnega direktorja Janka Rejca.  e hočemo
slediti svetovnim smernicam in biti uspešno podjetje, moramo skrbeti
tudi za razvojno-raziskovalno področje. Tega se vodstvo Alpine zaveda.
Delo skuša organizirati tako, da bo razvoj še tesneje povezan z vsemi
fazami izdelave obutve. Tudi temu v časopisu namenjamo nekaj
pozornosti. Sejem športa v Münchnu in modne obutve v Rivi del Gardi
sta  e dolgoletna stalnica v predstavitvi Alpine. Vedno se potrudimo in
pokažemo kaj novega. Vodstvo se je letos odločilo, da na sejme povabi
nekaj delavcev, ki se jih po službeni dolžnosti ne udeležujejo. Obisk
sejma naj bi bila nagrada za njihovo prizadevno in uspešno delo, pred-
vsem pa seznanitev z dogajanjem in tem, kako Alpina stopa v korak z
drugimi razstavljalci in izdelovalci obutve. Obiskali smo tudi poslovod-
sko konferenco. O vtisih s srečanja smo povprašali nekatere udeležence.
Andreja Kopač in Majda Trček sta predstavili modne smernice za pom-
ladno-poletni čas.*

*V časopisu je tudi vabilo na dan Alpine. Praznovanje bo letos v soboto,
16. aprila. Vsi lepo povabljeni. Tisti, ki se trudijo, da bi prireditvev
uspela, bodo zelo veseli vašega obiska. Dan Alpine je namenjen vsem
zaposlenim kot tudi drugim, ki jim Alpina nekaj pomeni in ki so z njo
kakorkoli povezani. Prav je, da to začutimo in da smo ta dan skupaj.*

* e govorimo o praznovanju, pa ne smemo pozabiti, da bo ta številka
 asopis izšla v mesecu, ko matere, žene in dekleta praznujejo.  enske v
Alpini še vedno predstavljajo velik del zaposlenih. To pomeni tudi, da
nosijo precejšen del bremena in odgovornosti za to, da smo podjetje, ki
nekaj velja tako doma kot v tujini. Naj tale besede našega pesnika
Toneta Pav ka vse matere, žene in dekleta spomnijo, da ima prav vsaka,
tudi  e ni dobila čestitk, cvetja ali druge pozornosti domačih, sodelavcev
in prijateljev, nekoga, ki jo ima rad in nekoga, ki ji želi veliko dobrega.
Vedno je tako, le besede gredo težko iz ust.*

NA SVETU SI, DA GLEDAŠ SONCE.

NA SVETU SI, DA GRE  ZA SONCEM.

NA SVETU SI, DA SAM SI SONCE

IN DA S SVETA ODGANJAŠ – SENCE.

(Tone Pav ek)

Jožica Kacin

Alpina je v letu 2004 poslovala uspešno

Alpina je v letu 2004 poslovala uspešno, kar potrjujejo tudi primerjave z rezultati poslovanja v letu poprej. Povečali smo obseg poslovanja in ohranili visoko stopnjo finančne moči in finančnega ravnotežja.

Direktorica finančno-računovodskega sektorja Mateja Debeljak

Alpina je v letu 2004 poslovala uspešno, kar potrjujejo tudi primerjave z rezultati poslovanja v letu poprej. Povečali smo obseg poslovanja in ohranili visoko stopnjo finančne moči in finančnega ravnotežja.

Poslovno leto smo zaključili z dobičkom v višini 206 milijonov tolarjev. Nominalno je lanskoletni dobiček manjši od doseženega v letu 2003 za dobrih 7 odstotkov. Dobiček v letu 2004 je nižji v primerjavi z dobičkom leta poprej zaradi spremembe računovodske usmeritve v zvezi s pripoznavanjem sorazmernega deleža dobička Alpine Žiri v dobičku odvisnih podjetij. Če bi v Alpini tudi v letu 2004 uporabili enako računovodsko usmeritev kot v letu 2003 in preteklih letih, bi za leto 2004 izkazali celotni dobiček v višini 305 milijonov tolarjev. Celotni dobiček bi bil tedaj za 37 odstotkov večji od doseženega v letu poprej in za 8 odstotkov večji od dobička v letu 2002, ko je Alpina dosegla najvišji dobiček doslej.

Čisti prihodki od prodaje so znašali 11,9 milijarde tolarjev in presegli načrtovane za slabe 4 odstotke. V primerjavi z letom 2003 so nominalno porasli za slabih 7 odstotkov, realno pa za 3 odstotke. Za 7 odstotkov nominalno so na 8,3 milijarde tolarjev

porasli tudi prihodki, doseženi na tujih trgih. Slednji so bili za 8,5 odstotkov višji od načrtovanih. Prodaja na domačem trgu se je v primerjavi s preteklim letom povzpela za 6,5 odstotkov na 3,5 milijarde tolarjev. Delež izvoza v prodaji ostaja 70 odstoten.

V preteklih štirih letih so čisti prihodki od prodaje rasli s povprečno stopnjo 11 odstotkov letno. Stopnja rasti za obdobje 2004/2003 je podpovprečna, kar pa ne velja za kazalec prihodka na zaposlenega. Alpina je namreč v letu 2004 povečala prihodke na zaposlenega za 15 odstotkov – za prav toliko, kolikor znaša povprečna stopnja rasti v preteklih štirih letih.

Stroški poslovanja so presegli stopnjo rasti čistih prihodkov. V primerjavi s preteklim letom so porasli za 8,3 odstotke.

Dodana vrednost na zaposlenega za leto 2004 znaša 4,769 milijona tolarjev oziroma nekaj manj kot 20.000 EUR. Dodana vrednost na zaposlenega, izražena v EUR, je v preteklih štirih letih rasla s povprečno stopnjo 6,5 odstotkov letno. Lansko leto je bila nadpovprečna, saj je znašala kar 23,5 odstotkov.

Bilančna vsota se je povečala za 10 odstotkov, tako da po stanju na dan 31.12.2004 znaša 11 milijard tolarjev. V strukturi bilance stanja, v primerjavi z letom poprej, ni večjih sprememb. Med sredstvi se je na račun znižanja zalog povečal delež kratkoročnih terjatev iz poslovanja, med obveznostmi do virov sredstev pa se je nekoliko povečal delež finančnih dolgov. Delež kapitala v celotnih virih financiranja znaša 55 odstotkov, kar zagotavlja kapitalsko ustreznost in varnost poslovanja podjetja.

Mateja Debeljak

Proizvodnja v letu 2005

Številke planirane proizvodnje obutve, ki smo jih zapisali v letni plan, na prvi pogled kažejo, da bomo sicer izdelali in prodali nekaj parov več kot lansko leto, kakšnih bistvenih sprememb pa ni zaslediti. Natančnejša razlaga zapisanega in razmere, katerim smo priča v prvi četrtini leta, pa pokažejo, da temu nikakor ni tako.

Osredotočil bi se samo na nekatera, navidez postranska, a v bistvu zelo pomembna dejstva.

Na prvem mestu je vsekakor dejstvo, da bomo na lokaciji v Žireh proizvedli vse manjši delež celotne proizvodnje. Vse večji del proizvodnje bo tako izdelan v tovarnah, ki so sestavni del skupine Alpina. Le-to, poleg že poznanih tovarn FOGS v Sarajevu in Alpina-Siro v romunskem Mediasu, od februarja »sestavlja« tudi podjetje Zhongshan Alpina Footwear Co. v kitajskem mestu Zhongshan. Tu bomo s proizvodnjo predvidoma pričeli v mesecu aprilu. Ostanek bo izdelan pri naših kooperantih na področju Bosne in Hercegovine ter Romunije. Taka struktura proizvodnje zahteva povsem drugačno delovanje celotnega sistema

Alpina; od naročanja, tehnološke priprave, planiranja, oskrbovanja in logistike do servisa kupcem. Spremembe na določenih področjih so velike, kljub temu pa bodo le-te še potrebne. Praksa v obutveni industriji nam potrjuje, da so naše poteze prave in neobhodne za preživetje in razvoj. Pomeni pa to na drugi strani tudi srečevanje vedno in povsod z novimi problemi. Pred njimi si ne smemo zatiskati oči, temveč jih izkoristiti kot pozitivno izkušnjo.

Zgoraj opisano doživljamo še enkrat in to na povsem drug način. Dokončno bomo prenehali sodelovanje s kupcem, kateremu smo več let razvijali in proizvajali relativno velike količine in s katerim smo, upam si trditi, sodelovali v obojestransko zadovoljstvo. To pa pomeni, da bomo

Tehnični direktor Janko Rejc

še bolj odvisni od lastnih razvojnih in prodajnih potencialov in da bomo temu morali posvetiti še več pozornosti. Posledično to pomeni, da bo naš proizvodni program še bolj naravnani k zahtevnejšim in dražjim izdelkom in kupcem, ki znajo ceniti dober servis. Masovna proizvodnja cenjenih in manj zahtevnih izdelkov se je že preselila na Vzhod. Problematično postaja dejstvo, da je glede zmožnosti izdelave zahtevnih izdelkov naša razlika do Vzhoda vedno manjša. Kaj nam torej ostaja? Predvsem so to tri stvari:

- geografski položaj, ki nam (zaenkrat še) omogoča boljše servisiranje kupcev na področju Evrope in severne Amerike tudi z manjšimi serijami in kratkimi dobavnimi roki;
- blagovna znamka, ki je rezultat dolgoletnega vlaganja v izdelke in posamezna tržišča, vključno z maloprodajno mrežo;
- znanje v najširšem pomenu besede, katerega bo potrebno nadgrajevati na vseh področjih. Naša skupna učinkovitost je poleg strojne opreme in organiziranosti v največji meri odvisna prav od tega dejstva.

Vse druge priložnosti bomo prisiljeni iskati v »globaliziranem svetu«.

In katere so naloge, ki jih moramo »rešiti«, da bi tudi v prihodnosti lahko trdili, da smo uspešni?

1. optimizacija procesov in notranja koordinacija glede na spremembe, ki smo jim priča.

Predvidevam, da bomo letos izdelovali obutev pri desetih kooperantih;

2. prilagajanje organiziranosti proizvodnih oddelkov glede na stanje z naročili po posameznih programih. Napovedano zmanjšanje kapacitet brizgane montaže bomo nadomestili s povečanjem na brizganju plastike, kjer bomo posodobili tudi strojno opremo za brizganje peta z namenom, da čimveč peta razvijemo in izdelamo v Alpini;

3. poudarek na vse aktivnosti, povezane z razvojem

Tukaj mislim na dve stvari:

- na razvoj inovativnih izdelkov;
- na razvoj in tehnološko pripravo »rednih« kolekcij;

Število modelov narašča na obeh programih in tudi konkurenca ne počiva. Je pa še ena zahteva: zaradi proizvodnje na oddaljenih lokacijah si na tem delu napak ne smemo privoščiti;

4. tehnološki dvig posameznih operacij in avtomatizacija procesov

Nadaljevali bomo z zamenjavo starejše in izrabljene strojne opreme z novo, modernejšo, tako v proizvodnji »klasične« obutve, kot tudi v plastiki;

5. zagotavljanje usklajenosti med proizvodnimi podjetji v skupini Alpina

Nihanje naročil po posameznih programih narekuje maksimalno pri-

lagodljivost vseh oddelkov. To pa lahko dosežemo le, če imamo stalne kooperante. Po končani sezoni jesen-zima bo sledila faza »premeščanja« programov med kooperanti. Nespremenjena naj bi ostala vsaj naslednji dve sezoni. Precejšen napor bo pomenila organizacija proizvodnje in vsega drugega na Kitajskem;

6. čim večja digitalizacija razvojnih postopkov

Pri tem imam v mislih vse oblike CAD/CAM procesov in vse pojavne oblike uporabe; od virtualizacije izdelkov v zgodnji fazi razvoja, do krmiljenja strojev;

7. prilagoditev informacijskega sistema v najširšem pomenu

Informacijski sistem mora podpirati funkcioniranje sistema. Ker se le-ta spreminja, mora tem spremembam slediti tudi informacijski sistem. Nekatere zadeve se da hitro rešiti, druge pa zahtevajo več časa. Med slednje spada tudi del za podporo tehnološki pripravi in proizvodnji;

8. izboljšanje celotne logistike

Fizično poslovanje v Alpini postaja silno kompleksna zadeva. Temu ne prispeva samo geografska razporeditev proizvodnih enot, temveč cel kup zahtev »administrativne narave« (carine, način izvoza, uvoza, sledljivost, poreklo blaga in proizvodov, ...). Te zadeve so ponavadi »zelo toge« in pomenijo veliko oviro prej omenjeni prilagodljivosti. Bistveno pa vplivajo na stroške in na spremljanje zadeve, kot npr. transport;

9. povečanje skupne učinkovitosti

Naloge niso navedene v takem zaporedju, da bi iz njih lahko sklepali na pomembnost. Vse so zelo pomembne in tako, kot smo že krepko zakorakali v leto 2005, tako je opazen določen napredek tudi v reševanju zgoraj opisanih nalog. V našem vsakdanu bodo nekatere »rešitve« bolj opazne, druge manj. Nekatere naloge, kot je prenova informacijskega sistema, posegajo v celoten sistem, druge, kot npr. avtomatizacija posameznih operacij, so bolj »lokalne« narave.

Janko Rejc

Pogovarjamo se z Judito Oblak, vodjo proizvodnje modne obutve

Judita Oblak je bila od novembra 2000 zadolžena za vodenje proizvodnje modne lepljene obutve. Maja 2004 je dodatno prevzela še vodenje proizvodnje brizganega programa. Izdelava modne obutve ima, prav tako kot pri športni, svoje zahteve. Stalno je potrebno slediti modnim smernicam, težiti k čim večjemu udobju in lepemu izgledu. Vedno je kaj novega. Modeli so iz leta v leto številčnejši, serije so manjše. Tako za izgled kot udobje je zelo pomembno, da je vgrajen kakovosten material in da je čevelj izdelan s posebno skrbnostjo. Judita Oblak kot vodja proizvodnje modne obutve, skrbi za to, da izdelava teče v skladu z zastavljenimi načrti. Kako ji to uspeva in s kakšnimi težavami se srečuje, kako jih rešuje? O tem in še o marsičem je tekel najin pogovor.

Delo življenje: Vaša poklicna pot

Judita Oblak: Kot pripravnica sem se leta 1991 zaposlila v Alpini. To je bilo še v času, ko je bilo to področje dobro urejeno. Pripravnik je usmerjal Neško Podobnik. Vedno je poudarjal pomen timskega dela. Zavedati se je potrebno, da je to neobhodno za doseganje zastavljenih ciljev.

Kot inženirka usnjarsko predelovalne tehnologije sem svojo poklicno pot pričela v neposredni proizvodnji. Tri mesece sem delala v našem obratu v Šentjoštu. S pripravniško prakso sem nadaljevala v vseh oddelkih Alpine. Dobro sem spoznala delo, kar mi je kasneje prišlo še kako prav. Po končanem pripravništvu sem se zaposlila kot tehnologinja za zgornje dele na modnem lepljenem programu. Nadaljevala sem kot vodja tehnologije za zgornje dele, vodja tehnološke priprave ter vodja proizvod-

nje za modni lepljeni in kasneje skupaj z brizganim za celotni modni program. Z vsako novo zadolžitvijo se je razširjalo in poglobljalo moje znanje in vedenje o obutvi in njeni izdelavi.

Delo življenje: Najpomembnejše zadolžitve, ki jih imate pri delu.

Judita Oblak: Moje delo je obsežno. Zajema vodenje in organiziranje celotnega procesa, od naročil do sprejema obutve v skladišču. Skupaj s komercialo in nabavo rešujemo vprašanja oskrbe in kakovosti materiala ter dobavnih rokov. S plansko službo oblikujemo plan in skrbimo za njegovo realizacijo tako v Alpini kot pri kooperantih. Sem v stalnem stiku s tehnološko pripravo in seveda z oddelki v proizvodnji, kjer se naši dogovori udeležujejo. Iz proizvodnje prihaja največ informacij, ki jih moramo uskladiti, da preprečimo

Vodja proizvodnje modne obutve
Judita Oblak

nekatero nepravilnosti oziroma opozorimo na kakovost izdelave.

Potrebno je spremljati razvoj tehnologije in materialov in izboljševati postopke dela kot tudi skrbeti za nakup novih strojev in delovnih naprav oziroma njihovo stalno posodabljanje.

Sodelujem tudi pri uvajanju in organizaciji novih postopkov in del, nakupu in uvajanju tehnološke opreme, proizvodnji izven podjetja itd.

Delo življenje: V zadnjem letu je bilo dogajanje v Alpini zelo pestro. Sli ste skozi proces zapiranja obratov, selitev proizvodnje v naša podjetja v Bosni in Romuniji, h kooperantom.

Judita Oblak: Projekti, ki smo jih izpeljali, so zahtevali veliko truda. Za nikogar ni bilo lahko. Toda vedno bolj ugotavljamo, da je to edini način, če hočemo slediti svetovnim trendom zmanjševanja stroškov in če hočemo ostati uspešno podjetje.

Delo življenje: V Sloveniji smo občutno zmanjšali število izdelanih parov. Zaposleni se sprašujejo, kako naprej. Se bo ta trend nadaljeval?

Alpina, d.d., Žiri ustanovila podjetje Zhongshan Alpina Footwear Co., Ltd na Kitajskem

V Alpini že nekaj časa uresničujemo strategijo povečevanja proizvodnje v državah z nižjimi proizvodnimi stroški. V januarju smo z ustanovitvijo podjetja Zhongshan Alpina Footwear Co., Ltd naredili še en korak za uresničevanje zastavljene strategije. Novo ustanovljeno podjetje, ki je v 97-odstotni lasti Alpine, d.d., Žiri in 3-odstotni lasti kitajskega partnerja, bo s proizvodnjo pričelo predvidoma v aprilu. V začetku naj bi na Kitajskem izdelovali tekaško obutev. Pri tej obutvi Alpina trenutno dosega tretjinski svetovni tržni delež. S tem korakom bomo vstopili na Kitajsko kot proizvajalec. Obetamo pa si tudi prodajo, saj je hitro razvijajoča se Kitajska z velikim številom prebivalcev zelo

privlačen prodajni trg in izziv za prihodnost. Tako smo se pred kratkim že predstavili z novo kolekcijo smučarskih in tekaških čevljev v Šanghaju na sejmu zimske športne opreme ISPO China. Tam sta bila največ pozornosti deležna nov tekaški tekmovalni čevelj CCS, ki je najlažji tekmovalni tekaški čevelj na svetu ter otroški smučarski čevelj Be3.

Z ustanovitvijo svojega podjetja ter z začetkom prodajnih aktivnosti smo se dejavno vključili na kitajski trg. Ocenjujemo, da bo to eden pomembnejših trgov za trženje športne opreme v naslednjih letih.

Neža Kopač

Judita Oblak: Velik del proizvodnje za nas opravijo naša podjetja in kooperanti v Bosni in Romuniji. Ponekod izdelujejo celotno obutev, drugod šivajo le zgornje dele, ki jih dokončamo v montaži v Žireh. Naslednji korak bo verjetno Kitajska, kjer se v bližnji prihodnosti načrtuje izdelovanje obutve za športni program.

To pa ne pomeni, da dela za zaposlene v Žireh ne bo. V Žireh ostaja razvoj in redna zahtevnejša proizvodnja. Naročila za novo sezono prihajajo. Vedeti pa moramo, da izdelovanje zahtevnejše obutve zahteva tudi večjo prilagodljivost in natančnost tako pri razvoju modelov, nabavi materiala in izdelavi končnega proizvoda. Že pred časom smo se sprijaznili z dejstvom, da bomo delali zelo majhne serije, imeli veliko menjav. Naši izdelki morajo biti kakovostni in po možnosti brez večjih napak. To ni enostavno, vendar je pogoj za nadaljnje delo in razvoj.

Delo življenje: Ali smo že dovolj usposobljeni za tak način dela ali bo potrebno še dodatno prilagajanje?

Judita Oblak: V Žireh imamo usposobljene delavce, ki imajo večletne izkušnje. Pripravljeni so se spopasti z izzivi in se naučiti še kaj novega. Seveda so tudi izjeme in taki, ki še niso povsem doumeli zahtev današnjega časa. Toda skupaj bomo morali in znali premagati tudi tiste neprijetnosti, ki se vsakodnevno pojavljajo pri delu. Teh pa nikakor ni malo. A to so izzivi. Ponujajo nam priložnost za to, da se dokažemo. Res pa je, da je potrebno včasih narediti korak več oziroma se bolj potruditi.

Delo življenje: Kje vidite največji problem?

Judita Oblak: Naša prva naloga je, da izdelamo obutev v predvidenem roku in kakovosti. To pa ni vedno lahko. Včasih se iz različnih vzrokov pojavijo napake. Zaradi njih je potrebno kdaj pa kdaj tudi zaustaviti proizvodnjo ali pa nekaj obutve zaradi slabše kakovosti izločiti. Ob tem pa nastane problem, ker kupec do postavljenega roka zahteva točno določeno število prvorazrednih čevljev. Če ni dovolj parov je potrebna dodatna izdelava, ta pa terja čas in delavce, ki to opravijo.

Delo življenje: Kje je po vašem mnenju glavni vzrok za napake?

Judita Oblak: O glavnem vzroku je težko govoriti. Lahko je to material,

ki ni vedno tak, kot bi želeli. Brez njega ne moremo narediti dobrega izdelka. Radi bi imeli udobno, mehko in lepo obutev. Spreminjajoča se kakovost materiala nam to včasih prepreči. Naravno usnje je živ organizem, ki diha, se krči, razteza. Zelo pomembna je natančnost, kakovost izdelave in upoštevanje tehnoloških postopkov.

Delo življenje: Na modnem programu izdelujete veliko različnih modelov od zahtevnejših do enostavnejših. Tudi število delavcev, potrebnih za izdelavo, se spreminja.

Judita Oblak: To je ena izmed stvari, ki se ji bomo morali bolj prilagoditi. Ker se število delavcev, potrebnih za izdelavo določenih modelov spreminja, se dnevno pojavljajo potrebe po premeščanju delavcev na različne delovne operacije in tudi v različne oddelke. Nekateri to sprejmejo in so navajeni takih premestitev. Pri drugih je težje. Vedeti pa moramo, da bo takega načina dela vedno več.

Delo življenje: To je tudi ena izmed zahtev, ki jo prinaša dejstvo, da se bo v Žireh izdelovalo le zahtevnejšo obutev.

Judita Oblak: Da in to bomo morali sprejeti. Vedno bolj bodo cenjeni tisti, ki bodo znali in hoteli opravljati več različnih del in ki bodo pripravljeni tudi na hitre menjave delovnih operacij ali celo oddelkov. Takšne delavce bomo morali vzgajati sami.

Delo življenje: Delavci, ki sprejemajo tak način dela, bodo zahtevali tudi boljše plačilo.

Judita Oblak: Vsak dela zato, da za svoje delo dobi ustrezno plačilo. Tudi to bomo morali upoštevati. Nekaj mehanizmov za stimulativno nagradjevanje sicer obstaja, vendar to premalo izrabljamo. Včasih se ne zavedamo, da nekateri dobri delavci odhajajo. Tudi plača je lahko vzrok. Vsak je nadomestljiv, vendar pa bi bilo kdaj s praviimi odločitvami mogoče zadržati dobre delavce in jih skušati še bolj usposobiti in motivirati za dobro delo.

Delo življenje: Začeli sva pereče vprašanje. Usposabljanje. Poučevali ste tehnologijo izdelave na oddelku šolanja ob delu na srednji čevlarski šoli, ki je bila organizirana v Alpini.

Judita Oblak: Šole za čevlarski poklic ni več. Mladi se za ta poklic v Sloveniji ne morejo izobraževati. Pojavlja se tudi vprašanje, če bi se, glede na položaj usnjarsko predelovalne industrije, kdo za to sploh odločil. Tri leta je minilo, odkar smo v Alpini zaključili s šolo za čevlarske tehnike. Sedaj še imamo delavce, ki imajo ustrezno izobrazbo te smeri. Z leti pa bo gotovo problem. Če bo Alpina nadaljevala svojo pot, bomo še vedno potrebovali delavce s čevlarskim znanjem. Mislim, da bomo morali sami poskrbeti za način, kako jih izobraziti. Ne gre samo za šolo, gre za praktična znanja in ustrezen odnos do dela.

Delo življenje: Vaše delo temelji na dogovarjanju in usklajevanju, kar pomeni tudi stalno sodelovanje s številnimi zaposlenimi v podjetju.

Judita Oblak: Tako delo ni enostavno. Poznati je potrebno vse tehnološke postopke, zmogljivosti oddelkov in podjetij, v katerih se izdeluje obutev oziroma njeni deli, postaviti je potrebno čim bolj natančne plane izdelave in razporediti, kje se bo določene modele izdelovalo. Pri vsem tem operativnem delu pa je silno pomembno, da vzpostavimo pravilen odnos do sodelavcev.

Delo življenje: Kot vas poznamo, vam to kar dobro uspeva.

Judita Oblak: Delo z ljudmi je težko. Vsak ni poklican za to. Pomembno je, da znamo prisluhniti sodelavcu tudi kot človeku in se mu znano približati. Moje delo narekuje, da moram včasih reči tudi odločen »ne« oziroma iskati dogovore. Včasih je težko, toda z leti sem se utrdila. Večina sodelavcev razume tako ravnanje, zato nimam večjih težav. S sodelavci vedno najdemo rešitev, ki temelji na poznavanju dela in upoštevanju drug drugega.

Delo življenje: Kakšen vodja ste?

Judita Oblak: Včasih slišim pripombe, da sem preveč blaga. Mislim, da prijazna beseda zaleže več kot avtoritativni ukaz. Od svojih podrejenih in tudi drugih sodelavcev pa zahtevam, da spoštujejo dogovorjeno. Nikdar pa se ne pritožujem, če se ob težavah obrnejo name. Skupaj lahko marsikaj naredimo. Prav v tem je tudi pomen in smisel timskega dela, prvi pogoj pa je, da vsak posameznik dobro opravi svoje naloge.

Delo življenje: Kot vodja proizvodnje ste zadolženi tudi za tehnološko opremljenost. Je ta v Alpini ustrezna?

Judita Oblak: Tudi v naši panogi se pojavlja robotizacija. Glede na to, da vedno več manj zahtevne proizvodnje selimo drugam, trenutno večjih novosti na tem področju ne načrtujemo. Tak način dela je namenjen večjim serijam, ki pa jih v Žireh ne predvidevamo. Mislim, da je tehnološka opremljenost na modnem programu za predviden način izdelave ustrezna. To ne pomeni, da ne bomo posodabljali strojne opreme, vendar pa v kratkem ne predvidevamo revolucionarnih novosti.

Delo življenje: Nekaj revolucionarnih novosti, kot pravite, smo uvedli pred leti. So bile to dobre poteze?

Judita Oblak: Brez rezalnikov si izdelave vzorcev in manjših serij ne

moremo več zamisliti. Tudi šivalni avtomat je pomembna pridobitev. Seveda pa bi morali še bolj težiti k temu, da bi ti dve novosti v celoti izkoristili. Že pri pripravi kolekcij bi morali bolj dosledno upoštevati zmogljivosti teh strojev in načrtovati modele, ki omogočajo njihovo uporabo. Velika pridobitev je tudi računalniško podprt sistem modeliranja, ki se izpopolnjuje in omogoča neposredne povezave z vsemi zgoraj omenjenimi stroji.

Delo življenje: Marca v proizvodnji običajno zaključite z izdelavo obutve za pomlad-poletje. Bo tudi letos tako?

Judita Oblak: Večino obutve naj bi izdelali do konca marca, sezono pa naj bi zaključili v sredini aprila. Delavci so zaradi izpolnjevanja rokov, menjav artiklov, občasnih težav z materiali, predvsem v zimski sezoni, zahtevnosti artiklov in velikih naročil

delali tudi prek delovnega časa. Višek ur bomo skušali prerazporediti v čas, ko bo dela manj.

Izdelava za pomembnega kupca na brizganem programu naj bi bila zaključena do konca aprila, na lepšem fleksu pa konec julija.

Sledila bo proizvodnja za jesen-zimo. Imamo že nekaj naročil, glavnino pričakujemo v naslednjih dneh. Zaenkrat ne načrtujemo večjih zastojev. Po napovedih komercialne in izkušnje iz preteklih sezon ne bomo smeli izgubljati dragocenega časa. Na modnem programu je stalno veliko novosti, ki zahtevajo pripravo novih grup kopit in z njimi povezanih sestavnih delov ter materialov. To zahteva svoj čas. Prehitro bo tu konec julija in s tem roki za odpremo obutve zahodnim kupcem in v domače prodajalne.

Jožica Kacin

Razvojno-raziskovalno delo odslej še tesneje z razvojem, tehnologijo in proizvodnjo

Z odhodom dveh sodelavcev, ki sta v preteklem nekajletnem obdobju skrbela za realizacijo projektov v okviru razvojno-raziskovalne skupine, je vodenje le-te s 1. januarjem prevzel Robert Križnar.

Strateška usmeritev našega podjetja narekuje ustreznim strokovnim službam znotraj Alpine, da stalno skrbijo za razvoj tako izdelkov kot tudi tehnologij v okviru proizvodnih procesov. Cilj vseh nas ter tudi naša glav-

na želja in naloga mora biti izdelava sodobnih, visoko kakovostnih izdelkov, ki bodo primerljivi z drugimi konkurenčnimi proizvajalci. Seveda pa se moramo truditi, da bomo na nekaterih področjih tudi korak pred ostalimi. Tako bomo še bolj zadovoljevali potrebe in želje kupcev, zato moramo stalno iskati nove in po možnosti boljše rešitve.

Pred leti je bila prav zaradi zgoraj omenjenega ustanovljena razvojno-raziskovalna skupina. Le-ta je celotno preteklo obdobje uspešno zaključila kar nekaj projektov s področja razvoja in tehnologije.

Osnovne naloge razvojno-raziskovalne skupine še naprej ostajajo enake kot v preteklosti. Novo nastale kadrovske razmere bodo zahtevale nekaj organizacijskih sprememb.

Dodatna kadrovska okrepitev v oddelku CAD konstrukcije, kjer že dalj časa opažamo primanjkljaj ustreznih strokovnjakov, in nova organiziranost dela razvojno-tehnoloških služb športnega programa, vse to naj bi v bližnji prihodnosti omogočilo ustreznim strokovnjakom znotraj

Alpine več časa za delo pri novih projektih v okviru razvojno-raziskovalne skupine.

Glavni cilj in naloga nove organiziranosti bo zagotoviti čim hitrejši in kar se da uspešen prehod razvojno-raziskovalnih projektov iz čiste razvojne sfere v praktično delovno okolje razvojno-tehnoloških služb tako športnega kot tudi modnega programa.

Želimo, da bo z novo organiziranostjo načrtovanje in usklajevanje razvojno-raziskovalnih nalog še bolj uspešno. To pomeni, da bo razvojno-raziskovalno delo v večji meri podrejeno konkretnim potrebam razvoja, tehnologije in proizvodnje.

Vsi projekti, zastavljeni v okviru prejšnje organizacijske sheme, se odvijajo v načrtanih smereh. Trenutno aktivnosti potekajo na treh projektih. V bližnji prihodnosti pa načrtujemo tudi aktivno sodelovanje v okviru nekaterih novih projektnih nalog, katerih osnovna izhodišča in cilji so že v fazi praktičnega oblikovanja.

Robert Križnar

Alpina v sodelovanju z drugimi inštitucijami izvaja kar nekaj projektov

RAZVOJ IN OPTIMIZACIJA OSEBNE VOJAŠKE OPREME

Razvoj in optimizacija vojaške opreme se izvaja v okviru projekta Ciljnega raziskovalnega programa – CRP Znanje za varnost in mir 2004–2010. V projektu nastopa kot izvajalec Institut »Jožef Stefan«, soizvajalci pa Alpina d.d., Biomed d.o.o., Institut Republike Slovenije za rehabilitacijo, Politehnika Nova Gorica in Fakulteta za strojništvo Univerze v Mariboru. Projekt je financiran s strani Ministrstva za šolstvo, znanost in šport in Ministrstva za obrambo. Institut »Jožef Stefan« kot izvajalec bo za potrebno realizacijo projekta opravil naslednje naloge:

1. Razvoj in ovrednotenje biofizičnih lastnosti zaščitne opreme s modelov:

- Razvoj toplotnega modela človeškega telesa;
- Razvoj sistema za simulacijo znojenja in izdelava toplotnega stopala;
- Razvoj požarnega modela človeškega telesa.

2. Razvoj vojaške obutve in obleke za vse klimatske pogoje:

- Določanje optimalnih lastnosti obutve in obleke;
- Razvoj prototipov obutve in obleke;
- Fiziološko ovrednotenje izdelanih prototipov obutve in obleke.

Alpina kot soizvajalec za potrebno realizacijo projekta opravi lasersko merjenje nog in razvoj prototipov vojaške obutve, naloga podjetja Biomed je antropometrija (antropološka metoda za merjenje človeškega telesa in razmerij med posameznimi deli) trupa in glave, Institut Republike Slovenije za rehabilitacijo opravi kineziološko (veda o gibanju, premikanju, ki raziskuje zakonitost človeških gibov) in biomehansko (veda o mehanskih procesih v organizmih) ovrednotenje vojaške obutve, naloga Politehnike Nova Gorica je pomoč pri fiziološkem (veda o procesih, ki potekajo v organizmu in njegovih delih) ovrednotenju izdelanih prototipov obutve in oblek v simuliranih pogojih v laboratoriju, Fakulteta za strojništvo pa opravi ovrednotenje mehanskega udobja prototipov oblek.

Za Alpino so informacije od uporabnikov neprecenljive vrednosti. Z dodatnim vprašalnikom o udobnosti in

Novi model vojaškega čevlja odlikuje:

1. mehkoča - **Pu** (poliuretan) vmesni podplat, ki blaži udarce pri hoji, **flex cona** v peti, ki omogoča prepogibanje pri hoji navzdol v predelu tetive in le to varuje pred poškodbami in **enostavni prednji del čevlja** iz enega kosa, ki daje minimalni odpor pri prepogibanju čevlja pri hoji;
2. termoizolativnost – **Pu** vmesni podplat, s svojo penasto strukturo deluje kot dober termoizolator med mrzlimi tlemi in nogo;
3. Vodotesnost in hkrati zračnost – Sympatex membrana;
4. Dvostopenjsko lahko in hitro zavezovanje, najprej se zaveže v predelu narta, ko se fiksira stopalo in peta (primerno zavezovanje za hitro posredovanje), nato pa še zgornji cevasti del čevlja (za res trdno in stabilno nogo) daljši pohodi ali premiki.

Boštjan Lukančič

funkcionalnosti vojaške obutve tako pridobimo podatke, kakšno obutev potrebuje slovenska vojska. Podatki niso uporabni samo za razvoj vojaških čevljev, ampak za vso obutev, ki je izpostavljena večjim obremenitvam. Neposredno se seznanjamo tudi z

vsebi poškodbami stopal, do katerih prihaja zaradi neustrezne obutve. Nekatere pripombe posameznikov smo že upoštevali pri razvoju novega modela vojaškega čevlja.

Lidija Kržišnik

INTEGRACIJA CAD SISTEMOV V PROIZVODNE PROCESSE PRI MONTAŽI OBUTVE

Program GlueRob za generiranje robotskih trajektorij za nanašanje lepila

Z Institutom »Jožef Stefan« sodelujemo pri izvajanju skupnega projekta z naslovom: »Integracija CAD sistemov v proizvodne procese v montaži obutve«, ki ga financira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport.

S tem projektom smo dobili možnost, da usposobimo robot za nanašanje lepila, ki je že dalj časa sameval v montaži. Na Institutu »Jožef Stefan« je v izdelavi nov program za generiranje robotskih trajektorij za nanašanje lepila. Prej so na robotu za novo kopito vzeli obstoječ program in na osnovi tega so ročno naredili nov program za novo kopito. Zaradi

pomanjkanja posamičnih podatkov (2D, zrcaljenje, gradiranje) je samoumevno, da je prihajalo do odstopanj, netočnosti nanosa lepila, ipd. Zdaj imamo digitalne 3D podatke kopit za vsako velikostno številko posebej, kar pomeni, da do večjih odstopanj ne bi smelo več prihajati. Vsi pa se zavedamo, da bodo vedno manjše razlike zaradi materiala, ki se od pošiljke do pošiljke razlikuje. Manjša odstopanja je potrebno vedno pričakovati tudi, kadar je vključen človeški faktor, tako pri izdelavi kopit kot tudi zgornjih delov obutve, navlačenja...

Lidija Kržišnik

Sejem ISPO 2005

V začetku februarja je v bavarski prestolnici München spet potekal sejem ISPO, na katerem so se predstavili vsi proizvajalci zimsko-športne opreme, ki na tem področju kaj pomenijo oziroma bi želeli, da bi zanje to veljalo v prihodnosti. Poleg njih so bili na sejmu prisotni tudi drugi proizvajalci predvsem športne opreme in drugih s športom povezanih izdelkov.

Že na drugi strani Karavank nas je pozdravila dokaj debela snežna odeja, kar je bila na nek način tudi dobra napoved za našo predstavitev na sejmu. Dejstvo je, da zimske razmere v veliki meri vplivajo na prodajo naših izdelkov. Letošnja zima pa ni bila povsod enako radodarna s snežinkami. Kot smo zasledili v dnevnih novicah, se je sneg pojavil v za ta vremenski pojav neobičajnih krajih, kot npr. v Alžiriji, Tuniziji, ni pa ga bilo v za Alpino zelo pomembnih skandinavskih deželah, predvsem Norveški in Švedski.

Razstavni prostor Alpine je bil zasnovan na osnovi lanskega, ko smo spet uporabili s stropa viseče krogle z vstavljenimi čevlji. Tokrat je bil vstop možen samo s prednje strani, kar je bila za preglednost nad razstavnim prostorom in obiskovalci razstavnega prostora prednost.

Predstavili smo vse tri športne kolekcije – poleg smučarskih čevljev in smučarskih tekaških čevljev tudi trekking obutev. Prednji del razstavnega prostora je bil razdeljen na tri dele – na levi strani je bila razstavljena kolekcija smučarskih čevljev, na desni kolekcija smučarskih tekaških čevljev, v sredini pa izbor iz trekking kolekcije 2005 in "wintertrekking" za zimo 05/06 ter modeli **CS**. Po oceni naših strokovnjakov je pomen zimskega sejma tudi za trekking čevlje vsako leto večji, na kar kaže tudi naraščanje števila razstavljalcev tovrstne obutve.

V okviru tekaškega programa je bil poudarek na predstavitvi novih tekmovalnih modelov Carbon Control Skate in Superclassic, ki sta pri

Obiskovalci sejma so si z zanimanjem ogledali naš razstavni prostor.

obiskovalcih požela veliko zanimanje, pa tudi na novih modelih v touring grupi. Trenutno velja, da je čevljev Carbon Control Skate najlažji na trgu. Pri smučarskih čevljih pa smo spet posvetili večjo pozornost prikazu otroškega čevlja Be3 ter rental čevljev. Zelo pomemben del v predstavitvi pa so predstavljali tudi naši modeli Challenger in Lynea.

Za popestritev sejemskega dogajanja je poskrbel tudi Thomas Alsgaard. Njegovega avtograma se je razveselilo kar nekaj naših obiskovalcev.

Obiskali so nas vsi naši distributerji. Glede na pomen sejma za naše kupce, bi le-te lahko razdelili v 3 skupine. V prvo spadajo tisti večji (npr. Alpina Norge, Alpina Sports ZDA, Ina Sport Češka, idr.), ki so že vključeni v razvoj Alpinine kolekcije in tako že pred sejmom poznajo vse modele,

tudi cenovna pogajanja so se že začela (ponavadi že pred koncem koledarskega leta) in se na sejmu dorečejo le še zadnje podrobnosti. Zanje je sejem zelo pomemben zato, ker se ga udeležijo tudi njihovi kupci, ki se tako lahko dobro seznanijo z našo ponudbo. V drugo skupino bi lahko uvrstili naše distributerje, ki med letom ne sodelujejo neposredno pri oblikovanju kolekcije za naslednjo sezono, vendar so z njo že delno seznanjeni (oktobrska predstavitev kolekcije za naslednjo sezono). Šele na sejmu pa se dokončno odločijo, katere vzorce bodo potrebovali, posredujejo pripombe na cene ipd. V tretjo skupino spadajo mali kupci, s katerimi se največkrat srečamo le na sejmu. Tu dobijo vse informacije o modelih, cenah, pogojih dobave itd. Ne kupujejo velikih količin, vendar pa prav tako prispevajo svoj delček v

Sejma se je udeležilo 1732 razstavljalcev iz 48 držav. Skupno število obiskovalcev je bilo okrog 55000, kar je nekaj manj kot lansko leto. Na drugi strani pa je bilo število obiskovalcev, ki prihajajo iz držav izven Nemčije, za nekaj odstotnih točk večje v primerjavi z letom 2004. (Vir: SGI Europe, feb. 2005, Vol. 16, No.5)

Na sejmu ISPO smo predstavili smučarsko, tekaško in trekking obutev.

mozaiku Alpine prisotnosti na svetovnem trgu.

O predstavljenih modelih in sami predstavitvi so imeli v glavnem pozitivna mnenja. Seveda je bila tu pa tam tudi kakšna negativna pripomba, kar je tudi prav, saj le tako lahko vidimo, kaj še lahko izboljšamo. Slišati pa je bilo tudi zaskrbljenost zaradi slabe zime v nekaterih deželah (premalo snega, viharji) in posledično slabše prodaje, kar bo lahko imelo tudi posledice v zimi 2005/06. Seveda bodo lahko končne ocene na voljo šele, ko bodo prodajne aktivnosti za sezono 2004/05 končane. To pa je ponekod šele po končanih velikonočnih praznikih.

Vzpostavili smo tudi nekaj novih kontaktov. Tako smo imeli končne dogovore s firmo TFS (Tuned for Sports) iz Švice. Upamo, da bomo z njenim sodelovanjem spet lahko popravili našo prisotnost na švicarskem trgu.

Na našem razstavnem prostoru so nas obiskali tudi obiskovalci iz, na prvi pogled, za naš proizvodni program eksotičnih držav, npr. Libanona, Irana, Turčije, Nove Zelandije, Avstralije. V resnici pa je tudi v teh deželah trg tako za smučarske čevlje kot za treking obutev, obstaja pa tudi zanimanje za tekaško obutev.

Udeležba na sejmu pomeni tudi veliko priložnost za pregled in oceno dosežkov konkurence, pa tudi za postavitev smernic za naslednjo sezono. Prisotni so bili vsi naši konkurenti, pojavljajo se tudi novi, manjši proizvajalci. Velja tudi nasprotno – tudi naši konkurenti si z zanimanjem ogledajo novosti našega proizvodnega programa. Prav tako smo imeli že prvi sestanek razvojne skupine, kjer so bila predstavljena izhodišča in ideje za pripravo kolekcije 2006/2007 našim kupcem, ki v tej skupini sodelujejo.

Živahen utrip na februarjem sejmju je torej dobra napoved za naprej.

Mici Bogataj, Mirjam Mravlja

CCS – najlažji tekmovalni tekaški čevelj na svetu

V zadnjih letih je Alpina posvečala veliko pozornosti tekmovalnim aktivnostim na področju smučarskega teka in biatlona. Rezultat teh prizadevanj je bil, da naše čevlje uporablja vedno več tekmovalcev. Dosegajo tudi vedno boljše rezultate, saj so v naši obutvi osvajali medalje na olimpijskih igrah, svetovnih prvenstvih in prva mesta na tekmovanjih za svetovni pokal.

V zadnjih sezonah so se Alpinini ekipe pridružili tekmovalci kot Ole Einar Bjoerndalen, Kati Wilhelm, Halvard Hanevold, Katarina Neumanova, Julija Tchepalova itd. Vsi vrhunski tekmovalci posvečajo nad vse veliko pozornost opreči, ki jo uporabljajo in vedno zahtevajo njene izboljšave. Od opreme je odvisna njihova konkurenčnost in dobri rezultati.

Ob testiranjih opreme so imeli tekmovalci veliko predlogov, kako izboljšati obutev. Zato smo se odločili, da razvijemo nov model čevljev za smučarski tek, ki bo namenjen tekmovalcem na najvišji ravni smučarskega teka v drsalni tehniki.

Cilj, ki smo si ga zastavili, je bil, da razvijemo čevelj, ki bo zadovoljeval

čimveč tekmovalčevih zahtev. Zato smo k sodelovanju povabili Thomasa Alsgaarda, enega izmed največjih zvezdnikov v zgodovini smučarskega teka, ki je tekmoval z našimi čevlji. Danes je tehnični svetovalec pri norveških reprezentancah v smučarskem teku in biatlonu.

Pri razvoju novega modela sta od začetka sodelovala Thomas Alsgaard in Ole Einar Bjoerndalen, najboljši biatlonec vseh časov. Skupaj z njunim znanjem in izkušnjami ter izkušnjami in znanjem delavcev v Alpini in drugih zunanjih sodelavcev smo razvili nov čevelj za smučarski tek za skating tehniko. Namenjen je predvsem tekmovalcem na najvišji ravni.

V čevlju so vgrajeni novi materiali, ki jih do sedaj še nismo uporabljali. Najpomembnejši je karbon, ki je največja novost in zaradi katerega je čevelj dobil svoje ime: Carbon Control Skate ali skrajšano CCS.

Poglavitne izboljšave in posebnosti pri novem CCS modelu so:

- karbonska vlakna prinašajo v čevelj revolucionarne novosti. Deli čevlja, ki so utrjeni s karbonskimi vlakni, zagotavljajo večjo trdnost, togost in lahkost čevlja. Večja trdnost in togost pomenita boljšo stransko sta-

bilnost pri skating koraku, optimalen prenos energije z noge na podlago, boljše vodljivost smuči in skrajno lahkost;

- uporaba karbonskih vlaken v manšeti in opetniku je omogočila bistveno izboljšanje stranske in torzijske stabilnosti in s tem manjšo izgubo moči, potrebne za optimalno vodenje smuči;
- zaradi uporabe karbonskih sestavnih delov, zmanjšanja mase plastičnih kosov, uporabe lažjih materialov za pokrov in uporabe novega lažjega podplata, je čevelj zelo lahek in je najlažji čevelj na tržišču;
- nove konstrukcijske rešitve pokrova in vgradnja najnovejših umetnih materialov sta močno izboljšala nepremočljivost;
- novost je tudi novi tako imenovani učvrščevalec pete »posifit«, ki z novo konstrukcijsko rešitvijo preprečuje nenadzorovano gibanje pete in hkrati omogoča večje udobje. Z vijakom na zadnjem delu plastičnega opetnika si vsak smučar lahko prilagodi oprijem čevlja v petnem delu glede na anatomsko obliko petnega dela v njegovem stopalu;
- v čevlju so v prednjik vgrajeni novi materiali za utrditev sprednjega dela, ki skupaj z novim sistemom

CCS smo razvili v sodelovanju s Thomasom Alsgaardom.

zavezovanja preprečujejo nekontrolirano gibanje prednjega dela stopala in zagotavljata optimalen oprijem;

– na čevlji je vgrajen nov podplat, ki ga je Rottefella razvila v sodelovanju s Thomasom Alsgaardom in Olejem Einarjem Bjoerndalom. Podplat zagotavlja nekoliko mehkejši pregib od starega podplata ob nespremenjeni torzijski stabilnosti in je hkrati tudi lažji od starega podplata.

Nov model je že bil predstavljen kupcem in nekaterim tekmovalcem in prvi odzivi na nov model so zelo dobri.

Sedaj nas čaka še veliko dela. Narediti je potrebno vsa orodja za izdelavo karbonskih in plastičnih delov in se pripraviti za proizvodnjo novega modela.

Tekmovalci bodo prve teste opravili že v zgodnji pomladi. Za sezono 2005/2006 jim moramo čevlje dostaviti proti koncu poletja. To je

sezona olimpijskih iger in tekmovalci, ki bodo tekmovali na olimpiadi v Torinu, bodo že uporabljali nov model. Upam, da bodo s svojim treningom in odlično opremo osvojili čimveč medalj. Tako bomo lahko ponosni, da je v te medalje vloženo tudi nekaj dela in znanja iz Alpine. Dobre uvrstitve nam bodo pomagale tudi pri boljši prepoznavnosti naše blagovne znamke in pri boljši prodaji naše obutve.

Janez Novak

Nagrajeni sodelavci so obiskali sejem ISPO v Münchnu

Vodstvo Alpine se je odločilo, da bi z utripom sejmov in dogajanjih na njih vsako leto seznanilo tudi sodelavce, ki se po službeni dolžnosti ne udeležujejo teh prireditev. Ti bodo lahko spoznali in po svoje ocenili, kam sodi Alpina in kako se predstavlja svetu. V sodelovanju z vodji posameznih oddelkov so bili izbrani sodelavci, ki so odšli na ogled svetovne ponudbe športne obutve. V juniju bodo z obiskom sejma v Rivi del Garda nagrajeni sodelavci, ki sodelujejo pri izdelavi modne obutve.

Na sejmu ISPO so se udeleženci, ki so bili izbrani za obisk sejma, (z leve proti desni) Boris Pečelin, Maja Oblak in Vinko Treven, fotografirali s Thomasom Alsgaardom (v sredini). Na Alsgaardovi levi vodja orodjarne, Marjan Kranjc.

Za športno obutev je najpomembnejši zimski sejem ISPO, ki je vsako leto v začetku februarja v nemškem Münchnu. Na sejmu se predstavijo številni izdelovalci in prodajalci, ki nekaj veljajo na področju zimske športne opreme. Predvsem podjetja z uveljavljenimi blagovnimi znamkami v svojo predstavitev na več kot 300 m² vložijo veliko energije in finančnih sredstev. Tudi zato je obisk sejma ISPO zanimiv. Omogoči nam vpogled v delo konkurence, seznanimo pa se tudi z izdelki in trendi za prihajajoče obdobje.

Za obisk sejma so bili izbrani: Maja Oblak, Boris Pečelin in Vinko Treven.

Maja Oblak, montaža športne obutve: »Najprej nad obiskom sejma nisem bila najbolj navdušena. Danes mi ni žal, ker sem se ga udeležila. Presenečena sem bila nad velikostjo sejma in številom razstavljalcev, ki na velikih in lepo urejenih površinah ponujajo svoje modele. Tudi razstavni prostor Alpine mi je bil zelo všeč. Zanimive so bile krogle, v katerih so bili nameščeni modeli. Mislim, da imamo dobro obutev, na katero smo lahko ponosni.

Bili smo tudi v hali, kjer so se predstavljali kitajski proizvajalci. Teh je bilo na sejmu veliko. Šli smo mimo

proizvajalca fitnes naprav, kjer so ponujali napravo za tek. Zdela se mi je zanimiva, zato sem stopila gor. Nisem opazila, da so tračnice prižgane, kar pomeni, da bi morala teči, zato me je odpeljalo nazaj in skoraj sem padla. K sreči me je ujel moški, ki je bil v bližini.

Bila sem zelo vesela, da sem šla na ta sejem. Upam, da bodo tudi sodelavci dobili podobno priložnost.«

Boris Pečelin, montaža smučarskih čevljev: »Že petintrideset let opravljam različna dela v zvezi s smučarskimi čevlji, zato sem bil zelo vesel, da sem obiskal ISPO. Bil sem že na številnih sejmih z zimsko športno opremo, vendar podobnega kot je ta, še nisem videl. Opazil sem, da naša obutev ni slaba. Je pa res, da nam pri smučarskih čevljih manjka dizajn. Drugi proizvajalci znajo bolje izbrati materiale in barve, več dajo na podrobnosti. Izgled njihovih čevljev je bogatejši. Poizkusil sem tudi konkurenčni smučarski čevlji, pri katerem je imel notranji čevlji veliko boljši petni oprijem. Tudi izgled je bil lepši. Moram pa pohvaliti naše orodjarje in njihovo natančnost, saj sem na sejmu opazil razliko med našimi in konkurenčnimi čevlji. Imam pa občutek, da ne znamo dovolj dobro prodati naše obutve, ki je glede na videno vredna več kot jo cenimo. Bili smo tudi na modni reviji. Igrala je udarna glasba, ki je v hipu privabila štiristo do petsto obiskovalcev. Mogoče bi morala tudi Alpina na tak način predstaviti svojo obutev. Gotovo bi bili tako bolj opaženi.«

Zelo pohvalno pa je, da je Boris na sejmu videl postopek za lažjo montažo smučarskih čevljev. Pred kratkim so po njegovih navodilih stroje v proizvodnji preuredili in

sedaj je delo lažje in učinkovitejše.

Vinko Treven, orodjarna: »Še nikoli nisem obiskal sejma, kjer bi bilo blago razstavljeno na tako veliki površini. Opazil sem veliko podjetij, ki jih pri nas sploh ne poznamo. Ponudba obutve je bila zares pestra.

Ko smo si ogledovali obutev, me je najbolj zanimalo, koliko so drugi zahtevni do svojih orodij. Tudi zelo priznana podjetja so imela kakšen izdelek, ki po kakovosti izdelave ni sodil na razstavno polico. V spomin se mi je vtisnila tudi hala za deskarje

na snegu, ki je bila popolnoma drugačna od smučarske. Že po glasbi, sejemskih postavitvah in stilu oblačenja razstavljalcev se je videlo, da je to čisto drug svet z drugo filozofijo življenja.«

Neža Kopač

V Ruhpoldingu v Nemčiji predstavili nov način vpenjanja tekaških smučarskih čevljev

NIS (Nordic Integrated System) je nov sistem vpenjanja tekaških smučarskih čevljev. 11. januarja so ga v nemškem Ruhpoldingu predstavila štiri podjetja: Alpina, kot proizvajalec tekaških čevljev, Rottefella kot proizvajalec smučarskih tekaških vezi, Madshus kot proizvajalec tekaških smuči ter Rossignol kot proizvajalec tekaških smuči in čevljev. NIS je prvič v razvoju nordijske opreme povezal pomembna proizvajalca smuči in vezi. Skupaj so razvili revolucionarno nov sistem vpenjanja tekaškega čevlja, pri katerem je spodnji del vezi (NIS plošča) integriran v smučko. Zgornji del vezi se samo zapelje po integrirani spodnji plošči. Tako lahko hitro in enostavno brez

Po končani tiskovni konferenci so bili s predstavitvijo zadovoljni tudi predstavniki vseh štirih podjetij, ki sodelujejo pri promociji NIS-a. Z leve: Lars Hanstad (Madshus), Boris Markelj (Alpina), Torbjorn Ragg (Rottefella) in Bruno Dusser (Rossignol).

Na predstavitvi NIS-a sta bila tudi biatlonca Kati Wilhelm in Halvard Hanevold, ki tekmujeta z našimi tekaškimi čevlji. Nadejata se, da bosta na olimpijskih igrah v Torinu že tekmovala z NIS vezjo.

uporabe izvijalca prilagodimo vez za različne velikosti čevlja. Glede na potrebe smučarja se vez lahko »zaklene« v petih različnih nastavitvah.

NIS ima v primerjavi z dosedanjimi vezmi številne prednosti. Tesen stik med smučko in vezjo omogoča mnogo večjo stabilnost in nadzor smuči. Vsak si lahko individualno prilagodi nastavek vezi naprej in nazaj ter si jo nastavi na svoj odziv in tehniko smučanja. Tek na smučeh je tako bolj sproščen, energija se porabi učinkoviteje.

Pri razvoju NIS-a so sodelovali številni najboljši športniki iz sveta biatlona in teka na smučeh. Nov sistem so že preizkusili Ole Einar Bjoerndalen, Thomas Alsgaard in Raphael Poiree.

Neža Kopač

Tekači, ki tečejo v naši obutvi, na svetovnem prvenstvu v nordijskem smučanju, zelo uspešni

V Oberstdorfu je od 16. do 27. februarja 2005 potekalo svetovno prvenstvo v nordijskem smučanju. Udeležili so se ga tekmovalci iz vsega sveta. Kot vedno je bilo med njimi tudi tokrat nekaj takih, ki so tekmovali v olimpijskem duhu, da je pomembno sodelo-

vati, ne pa zmagati. Vendar teh ni bilo veliko. Večina si je prav na svetovnem prvenstvu želela doseči svoj najboljši rezultat v sezoni in poskušala svojo pripravljenost dvigniti na najvišjo raven prav za to tekmovalje. Nekaterim je to uspelo bolj, drugim manj.

Veseli nas, da se je na svetovno prvenstvo uvrstilo tudi precej tekmovalcev, ki tečejo v naši obutvi. Leto so jo na prvenstvu uporabljali tekmovalke in tekmovalci iz štirinajstih držav. Z rezultati, ki so jih dosegli, smo lahko zadovoljni. Predvsem v

ženski konkurenci so bile uvrstitve odlične, medtem ko so bili moški nekoliko slabši. Več smo pričakovali od sprinta. Tu so tekmovalci z našimi čevlji tekli slabše od pričakovanj.

Od posameznih tekmovalk in tekmovalcev je potrebno izpostaviti Julijo Tchepalovo iz Rusije, ki je bila ob Marit Bjoergen iz Norveške najboljša tekačica na prvenstvu. Osvojila je štiri medalje; eno zlato, dve srebrni in eno bronasto. Medalje sta za Alpino dobili še Katerina Neumannova iz Češke, ki je bila prva, in Lina Andersson iz Švedske, ki je bila druga.

Skupno so tekmovalke, ki tečejo z Alpinino obutvijo, na svetovnem prvenstvu pritekle šest medalj (dve zlati, tri srebrne in eno bronasto). Omenjene tekmovalke skupaj z Rusinjo Olgo Zavjalovo in Norvežanko Ello Gjoemle so bile sedemkrat med prvimi desetimi.

V moški konkurenci sta najboljši uvrstitvi dosegla Teemu Kattilakoski iz Finske in Trond Iversen. Dvakrat sta bila med prvimi desetimi.

Uvrstitve tekmovalcev z Alpinimi čevlji med prvo deseterico:

• 10 km prosto – ženske

1. mesto Neumannova Katerina, Češka

2. mesto Tchepalova Julija, Rusija

6. mesto Savialova Olga, Rusija

• 15 km prosto – moški

9. mesto Kattilakoski Teemu, Finska

• zasledovalno 7,5 km klasično in 7,5 km prosto – ženske

1. mesto Tchepalova Julija, Rusija

7. mesto Neumannova Katerina, Češka

• štafeta 4X5 km klasično – ženske

2. mesto Tchepalova Julija, Rusija

6. mesto Neumannova Katerina, Rajdlova Kamila, Češka

8. mesto Andersson Lina, Švedska

• sprint 0,9 km klasično – ženske

2. mesto Andersson Lina, Švedska

9. mesto Gjoemle Ella, Norveška

• sprint 1,2 km klasično – moški

9. mesto Iversen Trond, Norveška

• ekipni sprint 6 x 0,9 km prosto – ženske

3. mesto Tchepalova Julija, Rusija

• 30 km skupinski start klasično – ženske

8. mesto Neumannova Katerina, Češka

10. mesto Savialova Olga, Rusija

Iz gornjih podatkov je razvidno, da so uvrstitve naših tekmovalcev veliko

Katerina Neumannova na zmagovalni stopnički v Obersdorfu

boljše od tistih v preteklosti. Tekmovalke in tekmovalci z Alpinimi čevlji niso še nikoli na enem prvenstvu osvojili toliko medalj in uvrstitev med najboljših deset.

V mesecu marcu bo v Hochfilznu v Avstriji svetovno prvenstvo v biatlonu, kjer bo z našimi čevlji prav tako nastopilo več tekmovalcev.

Glede na rezultate, ki so jih le-ti dosegli v svetovnem pokalu v biatlonu do svetovnega prvenstva, so pričakovanja glede njihovih uvrstitev celo večja kot za svetovno prvenstvo v nordijskem smučanju. V naših čevljih med drugimi tekmuje tudi Kati Wilhelm, ki je trenutno vodilna v svetovnem pokalu in Ole Einar Bjoerndalen, tekmovalce z največ zmagami v svetovnem pokalu.

V zadnjih nekaj sezonah se je bistveno povečalo število tekmovalcev, ki tekmujejo z našimi čevlji. Posledično temu so se izboljšali tudi rezultati. S tem, ko z našimi čevlji tekmujejo tekmovalke in tekmovalci z vrha svetovne lestvice, se je povečal interes najboljših za naše čevlje. V preteklosti smo iskali tekmovalce, ki bi bili pripravljeni teklovati z našimi čevlji, danes pa oni iščejo nas in si želijo testirati našo tekaško obutev.

Janez Novak

Svetovni pokal v biatlonu na Pokljuki – Ogled tekme je posebno doživetje – Biatlonci, ki tečejo z našo obutvijo, so se tudi tokrat izkazali

Na strelišču; od natančnosti strela je veliko odvisen uspeh tekmovalcev. Nastrelitev pred tekmo.

Bila je sončna sobota, 19. februarja, ko so se na Pokljuko zgrinjale množice ljubiteljev svežega zraka, smučarskega teka in biatlona. Lepo vreme in množice ljudi so oživile Pokljuko, ki je bila prizorišče ženske zasledovalne tekme za svetovni pokal v biatlonu. Zbrano množico gledalcev je z glasbenimi hiti zabaval žirovski sokrajan Daniel Rampre – McDanny. Manjkali pa niso niti ptujski kurenti, ki so že tradicionalni udeleženci vseh

prireditve za svetovni pokal v Sloveniji.

Na zasledovalni tekmi so nastopile tudi tekmovalke z Alpinimi tekaškimi čevlji. Najbolje je tekla in streljala Nemka Kati Wilhelm, ki se je uvrstila na 8. mesto in zadržala prvo mesto v skupnem seštevku svetovnega pokala. Najboljša Slovenka je bila na 22. mestu Teja Gregorin.

Neža Kopač

Nova sejemska postavitve na Gardi

Tudi sejemске postavitve imajo rok trajanja. Po določenem obdobju (običajno je to od dve do pet let) jo je potrebno osvežiti. Tako partnerjem in mimoidočim obiskovalcem pokažemo, da je podjetje uspešno, se razvija in sledi svetovnim težnjam, skratka da je podjetje trden partner.

Na modnih sejmihi v Gardi in v Düsseldorfu se štirikrat na leto predstavimo z isto postavitvijo. Ocenili smo, da je po slabih treh letih prišel čas za spremembo. Kolekcija Simona Fashion se širi iz sezone v sezono. Omejeni smo z velikostjo razstavnega prostora, zato smo morali poiskati rešitev, kako ustrezno predstaviti vse modele. Med prispelimi ponudbami smo se odločili za idejo s predali.

Celotna sejemška postavitev je bila zamišljena kot prostor iz predalnih omar. Iz osvetljene bele omare so v različnih odmikih potegnjeni predali, na katerih je predstavljena obutev. Prevladuje belina, v kateri čevlji zaživijo in pride v ospredje. Tudi mize, stole in tla smo odeli v belo. S tem poudarimo izdelek, dobro vidna pa je tudi modra stena, na kateri je logotip Simona Fashion.

Veseli nas, da so kupci novo podobo dobro sprejeli. Ob prvi postavitvi smo ugotovili tudi nekaj majhnih pomanjkljivosti, ki jih bomo do marca, ko bo enaka postavitev na sejmu GDS v Düsseldorfu, čim bolj odpravili.

Neža Kopač

Kako na omejenem prostoru na pregleden način prikazati čim več modelov? Ideja s predali se je pokazala kot uspešna.

Sejem v Rivi del Gardi – priložnost za številna poslovna srečanja

V sredini januarja smo našo modno obutev predstavili na sejmu v Rivi del Garda. Leto 2004 je bilo za Alpino uspešno. Tudi na modnem programu želimo biti še boljši. Odločili smo se, da na sejmu nastopimo z novo podobo. Poleg nove kolekcije obutve smo presenetili tudi z bolj svežim izgledom razstavnega prostora. Njegova belina je predstavljala nov imidž, novo eleganco. Obutev z blagovno znamko Simona Fashion je bila dobro vidna. Obiskovalci so bili navdušeni.

Na sejmu smo se srečali z vsemi pomembnejšimi kupci. Zavedamo se, da moramo, zaradi odhoda pomembnejšega kupca, napeti vse sile, odkriti nove prodajne kanale in prodati več. Prvi vtisi so dobri. Navezali smo stike z novimi poslovnimi partnerji. Nekateri naši kupci so nas razveselili s podatki o uspešni prodaji. Pohvalili so tudi letošnji izbor. Želje so različne; povpraševanje je tako po umirjeni modni, udobni ali bolj modni obutvi.

Na lepljeni liniji smo predstavili več novih grup. Kljub temu se kot najuspešnejše kažejo že uveljavljene skupine obutve, a z novimi, svežimi modeli. Te predstavljajo modno klasično eleganco. Na liniji brizgane obutve imamo dve novi grupi. Kupci so ju lepo sprejeli in računamo na povečano prodajo. V obutev smo vgradili tanjše in mehkejše materiale. Stalno pa moramo izboljševati dizajn in kakovost obutve.

Leto 2004 smo zaključili uspešno. Glede na leto 2003 smo občutno dvignili prodajo. Želimo, da bi se ta trend

Na sejmu so nas obiskali vsi pomembnejši kupci.

nadaljeval. Poleg pravilno zasnovane kolekcije bo odločilnega pomena cenovna ponudba. Kupci vedno bolj težijo k zmanjšanju stroškov in s tem tudi cen. Pomemben je tudi kakovosten servis. Ne smemo si privoščiti zamud in slabih izdelkov. Želimo prodati več. Zavedati se moramo, da kupca lahko zelo hitro izgubimo. Konkurenca ne spi in prihaja z zelo ugodnimi ponudbami.

Odpirajo se nam nova tržišča. Opuščamo sodelovanje s slabšimi kupci in iščemo nove. Na modnem programu izvažamo v več kot dvajset držav. Več želimo prodati v vzhodni Evropi. V ta namen smo se udeležili tudi sejma v Kijevu. V sredini marca se bomo s svojo obutvijo predstavili v Milanu in Düsseldorfu, v začetku aprila pa nas čaka še sejem modne

Predstavili smo se s pestro izbiro modelov.

Razlogov za optimizem v maloprodajni mreži ne manjka

V dneh od 2. do 4. februarja je bila v Portorožu poslovodska konferenca. Začela se je z uvodnim govorom predsednika uprave Alpine mag. Andraža Kopača in direktorja maloprodajne mreže Stanka Kranjca.

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač je najprej povedal nekaj o poslovanju Alpine v preteklem letu. Pohvalil je športni program, kjer je bila predvsem prodaja tekaških čevljev odlična. Tu ohranjamo vlogo vodilnega svetovnega proizvajalca. Spomnil je tudi na sejem ISPO. Poudaril je, da se lepe možnosti odpirajo tudi na področju pohodniške obutve. Precej več kot športne, pa v naših prodajalnah prodamo modne obutve. Modni program je lani povečal prodajo, s čimer smo lahko zelo zadovoljni. Glede maloprodajne mreže je povedal, da žal vseh ciljev

nismo dosegli. »Brezpredmetno se je izgovarjati na vse hujšo konkurenco. Izpostavljeni smo ji vsi. Zato pa se moramo ozreti vase in se osredotočiti na konkurenčne prednosti, ki jih imamo. Prav o tem smo se v zadnjem letu veliko pogovarjali in s pomočjo številnih analiz prišli do zanimivih ugotovitev. Vse bolj se kaže prva pot za razvoj Alpinine maloprodajne mreže. Želimo si utrditi položaj sodobnega ponudnika obutve za družino. Z dopolnjeno ponudbo v pomladno-poletni kolekciji še z nekaterimi priznanimi blagovnimi znamkami nam je to že deloma uspelo,« je

obutve v Moskvi. Veseli smo, da smo v Nemčiji navezali stike z novimi kupci, ki imajo prodajalne v mestnih središčih. Povezali smo se tudi z najmočnejšo nemško kataloško prodajo. Raziskali smo dansko tržišče. Povečuje se prodaja na Švedskem. Upamo tudi na boljšo zastopanost v Italiji. Radi bi intenzivneje prodali v Anglijo. Navezali smo stike s poslovnimi partnerji, ki nam bodo omogočili večjo prodajo na to področje.

Še veliko je ciljev in želja. Prizadevati si moramo, da bomo dosledno uresničili zastavljene cilje.

Franci Kavčič

dejal mag. Andraž Kopač. Povedal je tudi, da je v preteklem letu obiskal kar nekaj prodajaln. Ob tem so se mu zastavljala vprašanja, zakaj so lahko v eni prodajalni vsi dejavniki usklajeni, harmonični in delujejo pozitivno, medtem ko drugod nekaj ne deluje tako kot bi želeli. Obljubil je, da bodo v prihodnje to natančno raziskali in skušali poiskati ustrezne rešitve.

Direktor maloprodajne mreže Stanko Kranjc je povedal, da smo lahko glede na rezultate lanskega leta optimistični.

»Z vstopom v Evropsko unijo so se v začetku leta ukinile kvote za tekstilno blago in obutev iz Kitajske. Na Slovenskem trgu pa se je zgodil premik v obutveni industriji s stečajem Planike. Ta je pokrivala čez pet odstotkov slovenskega trga z obutvijo. V štirih Mercatorjevih centrih, kjer smo bili skupaj s Planiko, smo njene prodajne površine že vključili v našo mrežo. Prizadevali si bomo pridobiti še nekaj dodatnih lokacij in razširiti našo prodajno mrežo,« je razložil Stanko Kranjc.

V nadaljevanju je spomnil, da je kakovostna ponudba pomemben element našega poslovanja. »Na podlagi analiz smo se odločili za ukrepe, da bomo še boljši. V nekaterih prodajalnah bomo prodajali samo nekatere izdelke iz dokupa. V izbranih prodajalnah bomo ponujali blagovne znamke kot so Ecco, Geox, Le Coq Sportif. Že v sezoni jesen-zima smo v prodajalnah in v izložbah pričeli s posredovanjem tematsko oblikovanih sporočil kupcem. Še naprej bomo nadaljevali s procesom prenove pro-

Poslovodska konferenca se je pričela s pozdravnim nagovorom predsednika uprave mag. Andraža Kopača in direktorja maloprodajne mreže Stanka Kranjca.

polnimi podplati

Majda Trček je prisotne seznanila z modnimi smernicami.

dajaln. V letu 2005 je dan velik poudarek prodaji pohodniške obutve. Kot je že navada, bomo veliko pozornost namenili tudi izobraževanju tako prodajalcev kot poslovođij.«

Neža Kopač je predstavila marketinške aktivnosti za pomlad-poletje. S tem je bil skupni del končan. Sledilo je delo po posameznih skupinah. Letošnjo kolekcijo pohodniške obutve s poudarkom na novostih in namenu uporabe, je predstavil **Boštjan Lukančič, Majda Trček in Andreja Kopač** sta prisotne seznanili z modnimi smernicami z naslednjo sezono. **Ivo Pivk, Andreja Kopač, Majda Trček in Niko Gantar** so ob pomoči manekenke predstavili obutve, ki bo v obdobju pomlad-poletje na naših prodajnih policah. **Olivera Jereb** je spregovorila o tematsko oblikovanih sporočilih in izgledu prodajaln in izložb. Letošnji izgled naj bi v povezavi s katalogom za pomlad-poletje temeljil na žongliranju in vsem, kar je povezano z njim. Poslovođje so se urili tudi v reševanju posameznih prodajnih situacij. Več pozornosti bodo namenili planiranju in doseganju ciljev glede prometa v prodajalnah, o čemer je prav tako tekel pogovor na konferenci.

Nekaj časa so namenili tudi individualni problematiki po posameznih

S pomočjo manekenke so poslovođje spoznali modele, ki bodo na voljo kupcem v pomladno-poletni sezoni.

področjih. V večernih urah pa so si udeleženci vzeli nekaj časa za sprostitve in družabne igre.

Jožica Kacin

Skupna ugotovitev udeležencev konference v Portorožu – Taka srečanja so koristna in potrebna

Na poslovodski konferenci se zberejo poslovođje iz vseh prodajaln. Nekaj vtisov s srečanja, predvsem pa o njihovih prodajalnah, izkušnjah, ugotovitvah in željah, so nam zaupali nekateri udeleženci.

Darinka Sturlić, poslovođkinja prodajalne Mercator Zagreb

V Alpini sem od leta 1980. Prej sem delala na Ilici (prav tako v Zagrebu) kot namestnik poslovođje. Zelo sem vesela, da so mi zaupali delo poslovođje v prodajalni v Mercator centru v Zagrebu. To je zame nov izziv. Potrudila se bom, da bom svoje delo čim boljje opravljala.

S prodajo v januarju letošnjega leta smo zadovoljni. V primerjavi z januarjem 2004 smo prodali za precej več. Mislim, da je dobra prodaja rezultat dobre ponudbe. Srečo smo imeli tudi z vremenom. Ravno v času znižanja je bilo tako, da so kupci potrebovali zimsko obutve. Na boljši rezultat pa je gotovo vplival tudi trud, ki smo ga v prodajalni vložili v to, da bi prodali čim več. Res smo se potrudili in veselimo smo, da ni bilo zama.

Med odmori je bil tudi čas za druženje in klepet. Na fotografiji **Darinka Sturlić, Mercator Zagreb, direktor maloprodajne mreže Stanko Kranjc, Nada Sarić, Mercator Split, predsednik uprave mag. Andraž Kopač in Blaženka Medved, Karlovac**

Mislim, da je tudi kolekcija za pomlad-poletje zelo dobra. Na prodajo vplivajo tudi dobre promocijske akcije. Lani je bila na Hrvaškem odmevna

predvsem radijska reklama. Upam, da bomo tudi letos našli kaj takega, kar bodo kupci opazili. Tudi z dobro reklamo se gradi ugled podjetja.

Na prodajo obutve vpliva tudi vreme. Upamo, da nam bo naklonjeno. Na Hrvaškem je kupna moč slaba. Ponudba obutve je velika. Veseli pa smo, da kupci cenijo našo obutev. Poznajo Alpino, iščejo našo obutev in nam zaupajo. Največ prodamo bolj klasične modne obutve. Januarja je bilo veliko povpraševanje po pohodniški obutvi. Kupci se zanimajo za Ecco obutev. Predlagala bom, da jo uvrstimo v svoj program.

Nada Sarić, poslovodkinja prodajalne v Mercator centru Split

Mercator center v Splitu je bil odprt pred tremi leti. Zelo je razveseljivo, ker je prodaja vsako leto boljša. Mercator obišče vedno več kupcev. Kupci povprašujejo po različni obutvi. Čeprav pri nas ni snega, prodamo tudi nekaj smučarske obutve in obutve za po smučanju. Kupci poznajo Alpino in namensko iščejo Alpinine modele.

Prvi pogoj za dobro prodajo je, da smo prodajalci seznanjeni z modeli, ki jih prodajamo. Dobro je, da poznamo vsaj osnove modnih smernic, ne samo pri obutvi, temveč tudi glede oblačenja. Vse to in še veliko več izvemo na konferenci, zato mislim, da je tako druženje nujno potrebno in koristno. Če bi sama odločala o nabavi obutve, bi naročila več bolj modne obutve. Bolj bi sledila modnim trendom, več bi bilo ponudbe obutve v različnih modnih barvah.

Franci Štampfelj, poslovodja prodajalne Novo mesto

Nekaj več kot eno leto je, odkar smo se preselili v novo prodajalno. Prodaja je boljša. Kot smo pričakovali, k nam pogosteje prihajajo kupci, ki želijo obutev višjega cenovnega razreda. Veliko pohval je zaradi dodatne ponudbe galanterije. Kupci pravijo, da smo edini, ki imamo tako pestro izbiro torbic, katerih prednost je še v tem, da so barvno usklajene z modeli obutve. Dobro je bil sprejet tudi novoletni program.

S prodajo smo zadovoljni. Strmeti pa moramo k še boljšemu. Prodajalna je lepa, vendar ugotavljamo, da je prodajni prostor velik, medtem ko je skladišče premajhno. Tako ne moremo imeti vseh števil modelov. Naša prednost pa je veliko stalnih kupcev. Ti so se že privadili na nov način prodaje, to je, da na določeno številko izbranega modela počakajo dan ali dva, da ju priskrbimo iz drugih prodaj-

Kolektiv Alpine BH: Tuzla 2 – Mujačić Mirjana, Obrenović Nada, direktor – Karić Dževad, Mostar – Šarkiće Manja, Bihać – Šemić Minka, Visoko – Ruvić Mirzeta, Zenica – Salković Jasmina, Sarajevo 1 – Bilalović Sanela, Travnik – Mulić Zerina, Sarajevo 3 – Bojičić Hamza, Sarajevo 4 – Goro Jasmina

jaln ali iz skladišča. Res pa je tudi, da bi, če bi bilo na zalogi več obutve, prodali še več.

Manja Šarkiće, poslovodkinja prodajalne Mostar

V Mostarju je bila Alpinina prodajalna že pred vojno, vendar je bila povsem porušena. Sedanja smo odprli oktobra leta 2003. Je ena najlepših v okolici. Sprva s prodajo nismo bili zadovoljni. V zadnjem času pa je stanje bistveno boljše. Kupci poznajo Alpino. Zaupajo predvsem v kakovost naše obutve. Reklamacij tako rekoč ni. Obutev je trpežna. Tudi pri naših kupcih se vedno bolj uveljavlja načelo, da niso tako bogati, da bi kupovali cenene izdelke.

To je moja tretja konferenca. Prvič je bilo nekoliko nelagodno, saj nisem poznala drugih udeležencev. Sedaj je že veliko lažje. Mislim, da so taka druženja potrebna in koristna. To velja predvsem za strokovno področje, lepo pa je tudi, da nekaj časa posvetimo družabnim srečanjem.

Kar se tiče poslovanja bi spremenila le to, da bi imela kot poslovodkinja večji vpliv na to, katero obutev bomo prejeli v prodajalne.

Josip Kasaić, direktor Alpine Yug

Josip Kasaić je s ponosom povedal, da je najstarejši udeleženec na konferenci. V Alpini je od leta 1970. Še dobro se spominja svoje prve konference. Takrat so se leta 1971 zbrali v Opatiji.

Alpina Yug ima v Srbiji deset prodaj-

jaln. »Če upoštevamo stanje pred razpadom Jugoslavije, nam k našemu podjetju ni uspelo priključiti samo prodajalne Beograd 1,« je povedal Josip Kasaić in dodal, da upa, da bo tudi ta prodajalna v prihodnosti postala del Alpine.

Josip Kasaić, direktor Alpine Yug

»Alpina Yug ima veliko načrtov. V letošnjem letu želimo prenoviti vsaj eno prodajalno, upamo pa tudi na Beograd 1. Kot druga podjetja Alpine na področju bivše Jugoslavije, ima tudi Alpina Yug sklenjeno pogodbo z Mercatorjem. V njegovih centrih ima svoje prodajalne. V letu 2006 Mercator predvideva izgradnjo centra v Novem Sadu. Tu ima Alpina Yug že sedaj svojo prodajalno, a prodaja ni

Prodajalna v Mercator centru v Beogradu

najboljša,« je pripovedoval direktor Alpine Yug.

»Razmere v Srbiji so težke. Kupna moč je slaba. Veliko je sive ekonomije in prodaje na črno. S Kitajske prihaja cenena obutev. Podjetja stalno propadajo, nastajajo pa tudi nova.

Poslovanje je zato zelo oteženo,« je položaj v Srbiji in s tem Alpine Yug razložil njen direktor.

V Alpini Yug smo v primerjavi s preteklim letom kljub temu uspeli bistveno povečati promet. K temu je pripomogla zelo dobro prodaja v

Mercator centru v Beogradu. Ta dosega odlične rezultate. To je posledica je zares velikega truda osebja v prodajalni. Zanje ni omejitev delovnega časa. To kaže tudi na to, da prizadevanje rodi sadove. Imamo veliko stalnih kupcev. Prihajajo od vsepovsod, so domačini in tujci. Veseli smo, da nam je uspelo prodati tudi tisoč parov smučarske obutve za našo vojsko. Na žalost pa imamo tudi prodajalne, kjer so rezultati daleč pod pričakovanji,« je razložil Josip Kasač.

V zvezi z delom na konferenci, kjer ima dolgoletne izkušnje, pa je Josip Kasač povedal, da ocenjuje, da so taka srečanja nujno potrebna. Na njih se izmenjajo informacije med sodelavci iz prodajaln in vodstvom iz centrale. To je med drugim utemeljil z dejstvom, da morajo biti prodajalci seznanjeni z lastnostmi in funkcijami modelov, ki jih prodajajo, kar pa je le eno izmed področij, s katerimi se ukvarjajo na konferenci.

Jožica Kacin

V nekaterih naših izbranih prodajalnah odslej tudi prodaja izdelkov blagovne znamke Le Coq Sportif

Promocija blagovne znamke Le coq Sportif se je pričela v Mercator centru v Novi Gorici. Luka Špik (levo) se je pogovarjal s kupci, jim delil avtogramne in se z njimi fotografiral.

V letošnji sezoni bomo lahko v izbranih Alpininih prodajalnah kupili tudi modno obutev francoske blagovne znamke Le Coq Sportif. Za promocijo ob prihodu omenjene blagovne znamke je organizirana nagradna igra »Ujemi ga!«. Pričela se je 25. februarja v naši prodajalni v Mercator centru v Novi Gorici in bo trajala do 30. junija. V nagradni igri se lahko potegujete tudi za skok s padalom in celodnevno druženje z olimpijskim zmagovalcem Lukom Špikom, ki je na promociji v Novi Gorici delil avtogramne, obiskovalci so lahko z njim tudi pokramljali ali pa naredili skupen fotografski posnetek.

Matej Debeljak

Živahne tržnocomunikacijske dejavnosti za pomlad-poletje

Komunicirana sporočila na maloprodajnih trgih so iz sezone v sezono bolj poenotena. Lani smo obnovili vrečke, ki jih kupci prejmejo ob nakupu obutve, letos pa smo kot pomembno novost pri enotnem

načinu komuniciranja, sloganu Meni je prav, dodali škatle in žig Alpina. Alpinin vzorec, ki smo ga oblikovali že na vrečki in pomeni udarno ter razvojno naravnost Alpine, smo prenesli še na škatle. Fotografija

detajlja predstavlja udobje, mehkobo in kakovost obutve. Tako smo dosegli enovitost embalaže za modne izdelke. Naslednjo zimo se jim bodo pridružile tudi nove škatle za športno obutev. Temeljijo na podobnih izho-

diščih, le da fotografije spominjajo na uporabo izdelkov v določenem položaju in zbujajo z njimi povezane užitke in doživetja.

Kot vsako sezono, smo pripravili katalog s širšo ponudbo. Je zelo pisan in živ. V njem smo uporabili motive iz oglednih kartonov in osvetljenih površin, ki so uporabljeni v izložbah in na policah za poživitev kolekcije.

Pripravljeni so tudi motivi za osvetljene stebriče, ki bodo poživili izložbe in prostor v prodajalni. Za nosilni čevlji, ki predstavlja pomladno-poletno kolekcijo, smo posneli tudi televizijski spot, ki se je prav v teh dneh začel predvajati na slovenskih televizijah. Z motivi iz tega spota so povezani tudi dogodki v prodajalni. Letos je to žongliranje in vse kar je

povezano z njim. Novost predstavitev so manjši ovalni tepihi, na katerih bodo določeni modeli prišli še bolj do izraza.

Materiali za učinkovitejšo predstavitev kolekcije so torej pripravljeni in upamo, da bodo pripomogli k uspešni prodaji v naslednjem polletju.

Neža Kopač

Člani poslovnega sveta so se pogovarjali o prihodnjem razvoju Alpine

Govorili so tudi o dejavni prodajni politiki.

Lanska strateška delavnica, ki so se je v direktorjevi govorilnici udeležili vsi člani poslovnega sveta, je dala dokončno obliko strategiji Alpine do leta 2008. Po dobrem letu so se spet zbrali, saj glede na trenutno stanje obutvene panoge izzivov zagotovo ne manjka. Beseda je tekla o uresničevanju strategij razvoja posameznih programov v srednjeročnem obdobju. Na delavnici so člani poslovnega sveta veliko pozornosti posvetili tudi aktivnejši prodajni politiki. Vodilni delavci Alpine se zavedajo, da je potrebno ohraniti trend naraščanja prodaje. Govorili so o dejavnejši obdelavi obstoječih tržišč in o vstopu na nova prodajna področja, ki jih bo v prihodnje treba dobro spoznati.

Neža Kopač

Modne smernice in Alpina kolekcija za pomlad in poletje 2005

Nova Alpinina kolekcija za pomlad in poletje 2005 poudarja barvitost, igrivost, lahkotnost in sproščenost prihajajočih toplih dni. Modne smernice namreč dopuščajo potrošnicam zelo veliko svobode pri kombiniranju oblačil in obutve. Barve, pisani cvetlični in sadni vzorčki, črte in raznobarni printi na eni strani, na drugi pa bleščeči kamenčki, trakovi, pentlje in našiti cvetovi, so glavni poudarki letošnjega poletja.

Linije so postale bolj mehko zaobljene, konice bolj zaokrožene ali zaobljene v liniji prstov, petke pa tanke elegantne – retro navdih iz 50-tih let. Za elegantnejše priložnosti so še vedno aktualne koničaste salonke s tanko elegantno peto. Te so drzno odprte v dekolteju ali z ločeno opetnico in paščkom okoli gležnja. Pri eleganci se pojavljajo še slingi in sandalčki z višjo tanko petko ali polnim podplatom. Pravi hit letošnjega poletja pa so mehke balerinke z nizko elegantno petko, ali bolj športnim podplatom – mokasin.

BARVE

Optimizem in dobro razpoloženje se odraža tudi v barvni paleti za pomlad in poletje 2005. Poudarjena je paleta svetlih pastelnih barv, najpogostejše v barvi kože in pudra ter svetlo roza, sledita ji svetlo zelena in rumena, ter svetlo modra; nova je svetlo lila, ki je pogosto kombinirana s srebrno sivo ali belo.

Za pogumnejše imamo paleta bolj intenzivnih pastelnih barv, kot so rdeča, rumena, rumeno-zelena, oranžna, fuksija; te se dopolnjujejo z belo, sivo, antracitno-modro ali črno (npr.

kot vzorčki v obliki črt, rož, listov ali razni grafični barvni bloki).

Kljub prevladujoči sveži barvni paleti, pa so še vedno zanimivi naravni bež odtenki; ponujajo se v dveh različicah – kot etno ali kot safari stil. Zelo modni so predvsem v kombinaciji s svetlimi pastelnimi ali intenzivnejšimi barvitimi detajli.

SMERNICE ZAPOMLAD POLETJE 2005:

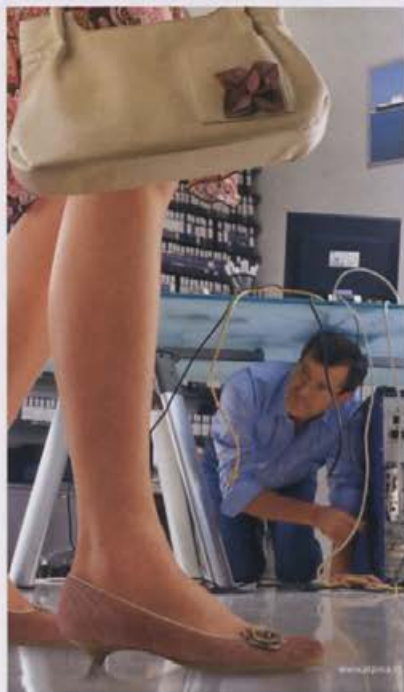
1. VESELO POLETJE
2. ŠARMANTNA KLASIKA
3. MORSKI KLUB

4. POLETNI PARADIŽ**5. MLADOSTNI PEP&POWER****6. PRAZNIK ŠPORTA****7. MOŠKA MODA – ELEGANTNA IN ŠPORTNA****1. Veselo poletje**

Navdih prihaja iz retro stila 50-tih let. Optimizem se s svetlimi, živimi barvami in živahnimi vzorčki na čudovitih poletnih oblekah. Tkanine so tanke, polprosojne. Prevladujejo kratka plapolajoča krilca ali oblekice z volančki, bluzice z gumbki in s pentljami ter ponovno klasične capri hlače s pretirano velikimi cvetličnimi ali sadnimi potiski, velikokrat kombinirani z belo barvo.

Zraven se nosijo drzno dekoltirane balerinke, salonke in slingi s paščki okrog gležnjev; nekaj je tudi sandalcev s polnimi podplati. Konice so večinoma mehko zaokrožene, še vedno pa se nosijo tudi salonke poudarjenih koničastih oblik; pete so tanjše, elegantne višje ali nižje queene oblike. Poudarek je na lahкотnosti, mehko in prožnosti – na

primer: balerinka za nošenje na boso nogo.

2. Šarmantna klasika

Označuje nov poslovni slog, ki poudarja žensko silhueto in sex-appeal. Vračajo se trenč plaščki, kratki blazerji, poslovna krila, obleke in suknjiči. Prevladujejo svetle pastelne barve, pomembni pa so tudi močnejši barvni odtenki in črno-bele kombinacije. Oblečilom so dodani okrasni detajli ter diskretni potiski in printi.

Nosijo se salonke z ločeno opetnico, flamengo in slingi z okrasnimi pentljami in zaponkami; pomembne so tudi mehke balerinke, mokasini in lahki casual čevlji.

3. Morski klub

Modni trend izhaja iz vodnih športov. Spominja na počitniško, obalno razpoloženje in je hkrati eleganten, prefinjen in športno mladosten. Najpogostejše se pojavlja na pleteninah. Osnovna barva je bela, največkrat kombinirana z mornarsko modro ali rdečo. Vzorčki so kontrastni, dvobarvni v obliki črt, obrob ali našitkov. Zasledimo tudi druge kombinacije bele z rumeno, grahasto zeleno in turkizno barvo.

Za obutev je značilno, da se pojavlja v dveh ali treh barvah najpogostejše kot dvodelna salonka z ločeno opetnico in značilno zaponko (lahko ima tudi polni t.i. wedge podplat oziroma peto). Ali pa kot tipična mladostna športna balerinka, lahka casual superga ali mokasin. Poudarek je na lahкотnosti, zračnosti, prožnosti in mehko.

4. Poletni paradiz

Poletni modni trend, ki dobiva navdih iz rajskih počitnic. Zanj so značilne močne barve in eksotični potiski. Frfotajoče oblekice in asimetrično rezana krila v plasteh iz zelo lahkih in mehkih materialov se kombinirajo z oprijeti topi, majicami z ozkimi naramnicami ali trakci. Prevladujejo ognjeno rdeče barve ali hladni modri odtenki morja. Capri hlače in mini krilca poudarjajo počitniško, poletno vzdušje. Pomembni so tudi dodatki – dekorativni pasovi, bleščice, broške, majhne torbice, cekarčki ipd...

Obutev je ljubka, elegantna, zelo ženska; sandalčki in natikači v vseh barvah, vključno z zlato; vsebuje večbarvne printe in očarljive okrasne detajle. Modeli so lahki, zračni, z zelo nizkimi podplati ali skrajno

visokimi petami. Vračajo se polni podplati, kajle iz plute ali oblečene v potiskan tekstil, ki se uporablja tudi kot podloga ali steljka. Dokončno piko na i pa dajo dekoracije iz okrasnih metuljkov, cekinčki, biseri, barvni kamenčki ...

5. Mladostni PEP&POWER

Za mlade je še vedno najpomembnejše izvorno **mešanje stilov**, začinjeno s samosvojimi kapricami, ki dodajajo k vsaki garderobi svojevrsten izgled. Opazni so premišljeni navidezno površni detajli, kot so odprti robovi, naključno pozicionirani šivi ipd. Zelo pomemben je še vedno jeans, vedno več se uporabljajo mehke tkanine. Poudarja se ženskost, romantika, erotika.

Mladi so oblikovali nov izgled; zimski krznjeni škorenjci se npr. odlično kombinirajo z majicami brez rokavov ali z mehкими bluzicami; čevlji z visokimi petkami z jeansom ali s casual oblačili; močni škornji z okrašenimi mini krili; nogavičke s finimi sandalčki; še vedno pa so zelo popularne superge s tankimi podplati.

6. Praznik športa

Športna moda je še vedno zelo močno navzoča na modni sceni s svojo dinamično obliko, jasnimi, živahnimi in optimističnimi barvami ter izrazito poudarjeno funkcionalnostjo. Moška moč se izgublja, veljavo pridobiva ženstvenost in čutnost.

Ženske, ki se veliko ukvarjajo s športom, nosijo dokaj drzna, odkrita oblačila. **Prevladujejo lesketajoče barve ter nežni pasteli kombinirani z belo.** Kontrastne in svetleče paspule, številke, logoi ter razni potiski služijo kot okrasni element na oblačilih. **Lepota prihaja s satenom in bliščem, vsakdanjik pa je še vedno zaznamovan z jeansom.**

Obutev: kot nam že smernica sama pove, je tukaj glavni igralec funkcionalen športni čevlji. Mehak, upogljiv, največkrat nepodložen čevlji v stilu **mokasina**, s profiliranim podplatom, je velik hit te sezone. Poleg mokasina je močno navzoča tudi športna **balerinka**, ki mora biti ravno tako upogljiva, mehka in udobna. Modeli, ki ji zelo pristojajo, so modeli z velkrom in elastičnim trakom čez nart. **Materiali:** mehke nape in velurji, v nekaterih primerih potiskani z motivi rož, sadja in fantazijskimi vzorci. **Barve:** kompletna barvna paleta od mehkih pastelnih tonov (pink, rumena, zelena ...), močnih pastelov in dinamičnih barv do nevtrálnih in umirjenih tonov (rjavi odtenki). Bela in črna barva sta nepogrešljivi.

7. Moška moda – elegantna in športna

Za moško modo je značilno, da si eleganca in šport močno sledita. Pri elegantnih oblačilih prevladujejo predvsem **modri toni, sivi in zeleni odtenki ter seveda peščeni in beš toni**, material pa je lahкотni bombaž ter platno. Nosijo se suknjiči, srajce, ki so lahko močno odpete, ter kravate.

Na drugi strani pa so **športna oblačila**, oblačila za prosti čas, kjer se pojavljajo **svetle barve**. To je največkrat **bela v kombinaciji z modro, črno in drugimi pastelnimi ali malo močnejšimi barvami**. Poleg bombaža in platna se v veliki meri pojavlja tudi **jeans**. Oblačila so: lahкотne tričetrtinske hlače, polo majice z različnimi potiski, kratki jopiči.

Obutev: Tako za elegantno kot športno obutev je značilno, da morajo biti **čevlji mehki in udobni**. Na pohodu so **mokasini**, katerih značilnost je velika lahкотnost in mehkoča. **Športni čevlji so doživeli svoj »boom« z olimpijskim letom, eleganca pa je živa vsako sezono.**

Materiali: gladko in prešano mehko usnje, velurji, gurtne kot funkcionalen del športne obutve, v nekaterih primerih tudi **tekstil**.

Barve: lahкотno siva, modra, navy in črna. Še vedno je prisotna **lestvica rjavih tonov**, peščenih odtenkov, na novo se pojavljajo **pastelni toni**.

Andreja Kopač in Majda Trček

Stane Stanonik – Mislim, da ne bi mogel delati del, ki bi me utesnjevala

Staneta Stanonika poznamo kot skromnega, tihega človeka, ki se ne rine v ospredje. Živi svoje mirno življenje. A prvi vtis, ki ga ima bežni znanec, ne drži. Stane, kot je dejal tudi njegov vodja Peter Oblak, ki je dal predlog, da bi Stane postal delavec meseca, živi zanimivo življenje, stkano iz številnih zgodb o prijateljstvu, o pomoči, trdni volji, moči, pa tudi nemoči, ki jo srečujemo na vsakem koraku našega potovanja po življenjskih poteh.

Stane Stanonik ni človek, ki bi veliko govoril. Ko pa se razgovori o stvareh, ki jih ima rad in s katerimi živi, mu beseda lepo teče in ve veliko povedat; kot športnik, alpinist, gorski reševalec in tudi kot delavec v skladišču materiala v Alpini.

Sodelavci so v obrazložitvi k predlogu nagrade napisali, da vestno in korektno opravlja delo in ima vzoren odnos do sodelavcev. Vedno je pripravljen pomagati in s svojo izkušnostjo svetovati pri raznovrstnih opravilih. Kaj pa pravi na to Stane?

Delo življenje: Poznamo vas kot skromnega človeka, ki pa ni skromen po dejanjih, prav tako ni skromna vaša zbirka priznanj in medalj. Nagrada za delavca meseca je le eno v vaši zbirki. Kaj vam pomeni?

Stane Stanonik: Veliko mi pomeni predvsem zato, ker so me predlagali sodelavci. Tako vem, da me opazijo tudi kot človeka in da cenijo moje delo.

Delo življenje: Po osnovni šoli ste se odločili za poklic usnjarskega tehnika.

Stane Stanonik: V Alpini je bila za ta poklic zagotovljena zaposlitev in odločitev je padla. Pozneje se je izkazalo, da niti ni tako slabo. Predmetnik je vseboval veliko znanj iz kemije. To področje me je zanimalo.

Delo življenje: Ste bili priden učenec?

Stane Stanonik: Šola mi ni delala težav. Nekaj stimulacije za dobre ocene je bila tudi višja štipendija. Ta je bila odvisna od uspeha v šoli. Še dodaten motiv je bil, da odličnim konec četrtega letnika ni bilo potrebno delati mature.

Delo življenje: Torej niste bili le pridni, bili ste odlični. Zakaj niste nadaljevali šolanja?

Stane Stanonik: Saj sem hotel. A ne v tej smeri. Želel sem iti na visoko šolo za telesno kulturo. Vse sem uredil. V

Alpini bi vrnil štipendijo, imel sem odobreno republiško štipendijo, stanovanje v študentskem domu, vse. Le praktičnega preizkusa znanja na fakulteti nisem opravil. Malo prej sem padel z bradlje. Poznale so se mi posledice poškodbe, zato na preizkusu nisem mogel pokazati vsega.

Delo življenje: Pa niste hoteli preizkusiti še naslednjic?

Stane Stanonik: Ne. Čeprav sem po eni strani zelo trmast človek in se včasih spoprijemam z mejami težko dosegljivega, v drugih primerih nisem tako močna osebnost. Zelo težko mi je bilo, ker nisem bil sprejet na zelen študij. To me je tako potrla, da nisem imel poguma, niti volje preizkusiti še enkrat.

Delo življenje: Zaposlili ste se in ostali v Alpini.

Stane Stanonik: Prišel sem v Alpino. Najprej sem bil pripravnik. Prakso sem opravljal v različnih oddelkih. Dijaki, ki so se vračali iz srednjih šol, so bili večinoma čevljarjski tehniki. Tudi zame so mislili, da sem končal to šolo. Večkrat je bilo mučno ali smešno. Sodelavci so mi govorili o nečem, o čemer nisem imel pojma. Odrejali smo mi dela, ki jih nisem poznal, potem pa so se čudili, kako da sem tako neveden. Od začetka sem moral stalno pojasnjevati in razlagati. Toda ko sem prišel v skladišče usnja, kjer sem začel kot pomočnik skladiščnika in kjer sem še danes, ni bilo več nobenih težav.

Delo življenje: Če bi ne bilo služenja vojaškega roka, bi bilo že trideset let, odkar ste na istem delovnem mestu v Alpini. Vam ni do tega, da bi tudi na tem področju kaj spremenili, da bi se preizkusili še kje?

Stane Stanonik: Rad imam to delo. Je dinamično, vedno je kaj novega, veliko sem v gibanju. Večinoma o svojem delu in načinu izvedbe odločam sam. V toliko letih sem se že dobro izuril. Nikdar nisem želel drugam. Če bi bilo tako, bi danes počel kaj drugega. Imel sem ponudbe, vendar sem odklonil. Mislim, da bi ne mogel početi nečesa, kar bi me utesnjevalo.

Delo življenje: Kaj na primer ne bi hoteli početi?

Stane Stanonik: Da bi sedel v pisarni, pisal na računalnik, odgovarjal na telefone, da bi imel pod sabo kopico sodelavcev, ki bi jim odredil delo. Ne, to ni zame.

Stane Stanonik, skladišče usnja, delavec meseca decembra

Delo življenje: Po eni strani krhka duša, ki nima visokih ambicij in je zadovoljna s povprečnostjo, po drugi strani pa ekstremist, ki v določenih stvareh natančno ve kaj hoče in to tudi doseže. Šport, alpinizem, tu se vaša narava spremeni in postanete trmast, neulovljiv borec. Kdaj ste ugotovili, da je to tisto pravo, kar vam bo zapolnjevalo vaš prosti čas?

Stane Stanonik: Kako sem prišel do tega, niti ne vem. Mogoče so bile malo krive tudi knjige s pustolovsko tematiko, ki sem jih prebiral. Junaki so bili odvisni sami od sebe, njihova življenja so bila njihovih rokah in v rokah njihovih najbližjih, ki so bili ob dogajanjih z njimi. Odločil sem se za alpinistično šolo, ki je bila takrat v Škofji Loki. Med udeleženci sem dobil prijatelje, ki so mi bili pripravljeni pomagati in me povabili v svoje vrste. Veliko so me naučili.

Delo življenje: Ukvarjate se alpinizmom. Srečujete se z vsemi vremenskimi in ostalimi nevšečnostmi, po drugi strani pa neizmerljivimi lepotami.

Stane Stanonik: Danes je v modi športno plezanje. To so kratke smeri, ki so začrtane v umetni ali naravni steni. Toda to ni to. Mene tako plezanje ne pritegne. Zame je poseben izziv gora z vsemi svojimi lepotami in nevarnostmi, ki jih ponuja.

Delo življenje: Je tako plezanje nevaren šport?

Stane Stanonik: Je. V steni vemo, da je naše življenje odvisno samo od nas in od tistega, s katerim smo v navezi. Povezuje nas vrh. Ta nas lahko zadrži ob zdrsu ali pa popusti in vse je končano. Da je plezanje nevaren šport, dokazuje tudi, da sem v letih, odkar se ukvarjam s tem športom, na plezanju izgubil deset prijateljev. Dva sta za vedno ostala v tujih gorah. Svečke zanje prižigamo na drugih grobovih.

Pri plezanju moramo svoje misli usmeriti le v to, kako ravnati, da bomo dosegli cilj. Zaupati moramo sebi in prijateljem, ki so z nami. Pomembno je tudi, da upoštevamo izkušnje drugih, zakaj učiti se na svojih napakah je velikokrat usodno.

Delo življenje: Plezali ste v Franciji, Italiji, v Avstriji, da ne govorimo o Sloveniji, ki ste jo prečesali po dolgem in počez. Bili ste tudi v Ameriki v Peruju. Kaj pa se vam je najbolj vtisnilo v spomin?

Stane Stanonik: Najbolj mi je ostala v spominu odprava, ki smo se je škofje-loški alpinisti udeležili ob trideseti obletnici Alpinističnega društva Škofja Loka. Obiskali smo osrednje področje perujskih Andov in med drugim osvojili tudi 6350 metrov visok vrh Cordillera Blanka. V enem mesecu in pol smo preplezali kar nekaj smeri, med drugim tudi eno prvenstveno. Bilo je naporno, toda neponovljivo doživetje. Zelo me je prevzelo življenje v tistih krajih. Ljudje niso imeli hiš, bili so slabo oblečeni. A bili so tako prisrčni, naravni, živeli so popolnoma drugačno življenje kot smo ga vajeni pri nas. Toda vse se spreminja. Poslušam novice in ugotavljam, da je tudi v Peru prišla sodobna civilizacija. Nič več ni tako kot je bilo. Ko gledam fotografije in posnetke, ugotavljam, da so celo gore manj zasnežene kot so bile takrat, ko smo bili tam.

Delo življenje: Ste tudi dejaven član Gorske reševalne službe.

Stane Stanonik: Od njene ustanovitve, to je sedemindvajset let, sem član Gorske reševalne službe v Škofji Loki. Pokrivamo območje nekdanje občine Škofja Loka.

Delo življenje: To je prostovoljno delo, ki pa zahteva tudi veliko znanja.

Stane Stanonik: Vsako leto imamo preizkuse znanja iz različnih področij. Prvi pogoj za sodelovanje v tej službi je, da smo vpisani v register alpinistov. To med drugim pomeni tudi, da smo dovolj pripravljeni in vešči reševanja v gorah. Imeti moramo tudi znanja iz prve pomoči. Ta dejavnost nam vzame

veliko časa. Pojavljajo se vedno večje zahteve glede drugih pogojev.

Delo življenje: Kaj vas vodi, da vztrajate pri tem?

Stane Stanonik: Večkrat sem naletel na položaj, da je bilo potrebno pomagati ponesrečencu. Mislim, da je prav in da je dolžnost vsakega, ki to zmore, da pomaga drugim. Nikoli ne vemo, kdaj bomo sami ali naši najbližji potrebni podobne pomoči. Naše delovanje ni samo reševanje v gorah. Večkrat pomagamo tudi ob različnih drugih nesrečah.

Delo življenje: So v vas kaki posebni občutki, ko se odpravite na pomoč?

Stane Stanonik: Vedno se pojavi nekaj vznemirjenosti. Najbolj boleče je prvo srečanje s smrtjo. Toda tudi na take situacije se človek navadi.

Delo življenje: Alpinizem pa ni vaš edini konjiček?

Stane Stanonik: Moji športi so še gorski tek, smučarski tek in kolesarjenje. V preteklosti sem se veliko ukvarjal z njimi in se udeleževal tudi različnih tekmovanj. Imam težave s kolonom in sem moral te dejavnosti nekoliko opustiti. Upam, da se bo to uredilo.

Delo življenje: Imate veliko pokalov in medalj z različnih tekmovanj. Ne moreva govoriti o vseh. Spisek bi bil predolg. A nekaj je gotovo takih, ki so vam bolj pri srcu.

Stane Stanonik: Lepe spomine imam

na mnogoboj v Avstriji, imenovan Dolomiten Man, kjer smo se kot ekipa Alpine uvrstili med prvih petnajst. Lojze Oblak je kolesaril, Sandi Marinčič je nastopal kot padalec, sodeloval je tudi veslač Tine Zupan iz Radovljice. Jaz sem se udeleževal gorskih tekov. Podobne tekme smo imeli tudi v Sloveniji in smo bili kar nekajkrat prvi. Veliko mi pomeni tudi uvrstitev na prvo mesto v skupnem seštevku v smučarskih tekih za pokal Zdravo. Pokal je bil tudi medijsko zelo dobro pokrit, kar je še posebno doživetje.

V gorskem teku sem za pokal Sobote, to so bili primorski gorski teki, dosegel tretje mesto.

Prvo mesto v svoji kategoriji sem dosegel tudi v Avstriji v tako imenovanih koroških gorskih tekih.

Delo življenje: Čas pa si zapolnite še z nečim.

Stane Stanonik: Rad sadjarim. Doma imam petnajst vrst različnega sadja, tako rekoč vse, kar raste pri nas od jabolk, hrušk, marelic, breskev, sliv in podobnega sadja.

Druga stvar, ki je prav tako povezana z naravo, pa je nabiranje zdravilnih zelišč. Iz njih pripravim čaj po svojem receptu. Ko gremo s prijatelji v gore, vsi pričakujejo, da bom prinesel tudi svoj čaj. In potem teče nekako v stilu, jaz njim čaj, oni pa meni kaj močnejšega. In vsi smo dobre volje.

Jožica Kacin

Mira Vehar – Zelo sem bila presenečena, da so sodelavci predlagali ravno mene

Delo v kuhinji ni le lupljenje krompirja, soljenje, pokušanje, če je jed okusna in pripravljena, pomivanje in pospravljanje. Je veliko več. Je tudi vsakodnevno srečevanje z različnimi okusi jedcev, ki pridejo na malico in kosilo, da si naberejo novih moči za naporen vsakdan. Še posebno to velja za delavce v kuhinji, kjer vsak dan stojijo za pultom in delijo hrano. Ena izmed njih je tudi Mira Vehar, delavka meseca januarja. Sodelavci so v obrazložitvi k predlogu napisali, da je Mira vedno dobre volje. Ima dobro lastnost, da ne »kuha« zamer, vedno pove kaj misli in je vedno pripravljena pomagati. Pripisujejo ji tudi smisel za humor, kar sodelavcem v hitrem in napornem tempu življenja in dela veliko pomeni.

Delo življenje: Leto 2005 se je za vas pričelo zelo obetavno. Postali ste delavka meseca. Ste veseli tega priznanja?

Mira Vehar: Seveda. Zelo sem bila presenečena, da so sodelavci predlagali ravno mene. V kuhinji je več mlajših in ti so bolj iznajdljivi, zmorejo več, imajo ustrezno izobrazbo, pa so kljub temu priznanje namenili meni. Vsem najlepša hvala. To je res lep dogodek in čudovit občutek ob koncu moje delovne dobe.

Delo življenje: Letos se poslavljate od Alpine.

Mira Vehar: Konec maja, ravno za rojstni dan odhajam v pokoj.

Mira Vehar, kuhinja, delavka meseca januarja

Delo življenje: Še nekaj mesecev vas loči od tega dneva. Osemindeset let ste hodili na delo, dan za dnem, leto za letom, nastala bo velika sprememba.

Mira Vehar: Občutki so mešani. Veselim se nekoliko bolj lagodnega upokojskega življenja, po drugi strani pa mislim, da bom pogrešala dobro družbo, sodelavce in vse, ki jih srečujem v službi.

Delo življenje: Ste v kuhinji dober kolektiv?

Mira Vehar: Imamo veliko dela. Hrana mora biti pripravljena skoraj do minute natančno, kar pomeni stalno bitko s časom, hitenje in skrb, da je vse tako kot mora biti. To je po eni strani utrujajoče, po drugi pa smo se tega privadili. Kljub trdemu delu pa v kuhinji ne pozabimo, da je pomembno tudi, da gojimo med sodelavci pristne stike in da se pogovorimo in včasih tudi pošteno nasmejimo. Mislim, da je to zelo pomembno in da je delo in premagovanje vsakodnevnih težav tako veliko lažje. Prav pogovore in vesele urice, ki smo jih preživeli skupaj, bom pogrešala in prav zaradi tega me nekoliko stiska pri srcu, ko pomislim na odhod.

Delo življenje: Sodelavci pravijo, da ste vedno dobre volje.

Mira Vehar: Trudim se. Saj tudi mene včasih določena stvar spravi v slabo voljo. A moje življenjsko načelo je, da zapiranje vase in slaba volja ne bo pomagala.

Delo življenje: Radi opravljate delo kuharice?

Mira Vehar: Rada kuham. Sedaj, ko sem starejša, pa to delo z veseljem

odstopim tudi drugim. Tudi oni se morajo naučiti, tako kot sem se jaz. V Alpino sem prišla brez kvalifikacije. V tridesetih letih, odkar sem tu, sem se delu kuharice priučila. Pred leti je bila možnost, da sem pridobila interno kvalifikacijo. Tedanja vodja kuhinje, Cveta Bogataj, me je predlagala in tako sem dobila interno kvalifikacijo. Potem sem bila več let vodja popoldanske izmene.

Delo življenje: Odkar ste v Alpini se je veliko spremenilo. Tudi sodelavke so se zamenjale.

Mira Vehar: Res je. Pred tridesetimi leti, ko sem prišla v kuhinjo, je bilo drugače. Imela sem druge sodelavke. Vse so bile starejše od mene. Toda to ni bila ovira, da se ne bi dobro razumele. Od njih sem se zelo veliko naučila. Takrat je bil način dela drugačen. Nismo imeli takih strojev, posode, delo je bilo večinoma ročno. Da smo pripravile vse potrebno, smo na delo hodile že zelo zgodaj, včasih tudi ob tretji uri ponoči. Danes je veliko že delno pripravljene hrane. Takrat smo vse skuhalo in tudi spekli sami. Za peko je bila specializirana Matilda More. Veliko sem se naučila od nje.

Delo življenje: Niste rojena Žirovka.

Mira Vehar: Doma sem iz Savinjske doline, natančneje iz Šempetra. Doma smo imeli veliko kmetijo. Oče nas je vzgajal v smislu, da je v življenju najpomembnejše, da človek zna poprijeti za delo. Šola zanj ni bila pomembna. Sem najstarejša, imam pa še dve sestre.

Delo življenje: Kako vas je pot zanesla v Žiri?

Mira Vehar: V našo sosesčino se je prisožila sorodnica iz gostilne pri Katerniku. Ona mi je predlagala, da bi šla za natakarico. Čeprav mlada in neizkušena, sem bila takoj pripravljena na izziv. Danes, ko razmišljam o tem in ko imam svoje otroke, šele razumem, da sem bila pogumna in da, oditi od doma v tuj kraj pri petnajstih letih, ni bila preprosta odločitev. Tudi za mojo mamo oziroma starše takrat ni bilo lahko. Mama mi je večkrat dejala: »Ko boš prišla v moja leta in ko boš imela svoje otroke, boš šele vedela, kaj si storila, ko si odšla tako mlada v tuj kraj.« Danes jo razumem, takrat pa se mi je zdela njena skrb nepotrebna.

Delo življenje: Se spominjate poti v Žiri.

Mira Vehar: Seveda. Franci Katernik starejši je prišel pome z avtom. To je bilo za tiste čase, ko še ni bilo osebnih avtomobilov, nekaj posebnega. Kaj

takega se ni zgodilo vsak dan. Čutila sem se pomembno. Ko sva se peljala po Poljanski dolini, me je že nekoliko bolj stiskalo pri srcu. Mislila sem si: »Kam jaz grem?«

Delo življenje: Hitro ste se vživeli v novo življenje.

Mira Vehar: Pri Katerniku so me lepo sprejeli. Dali so mi stanovanje, hrano, zaslužek. Postala sem del njihove družine. Sedem let sem delala tam. Šele po rojstvu drugega otroka sem se odločila, da zamenjam službo. Celodnevno delo in delo ob sobotah, nedeljah in praznikih je postalo preveč naporno. Tako sem se odločila za Alpino. Toda še danes imam lepe spomine na prvo službo. Tudi s Katernikovimi se še vedno dobro razumemo.

Delo življenje: Spoznali ste moža in si ustvarili družino. Imate pet otrok, kar krepko presega slovensko povprečje.

Mira Vehar: Po poroki smo najprej živeli pri Katerniku. Pozneje smo se preselili v sosednjo hišo pri Demšarju. Leta 1980 smo dobili stanovanje v bloku na Jezerski ulici. Čeprav stanovanje za tako številno družino ni veliko, je bilo to za nas enkratno doživetje. Bili smo na svojem, vse je bilo pri roki. Pozneje smo stanovanje v bloku odkupili. Zelo sem vesela, da imamo nekaj svojega. Vse kar imamo, sva si ustvarila z možem sama. Najini starši niso mogli pomagati. Toda ničesar mi ne manjka. Vedno sem znala poskrbeti tudi zase.

Delo življenje: Kljub veliki družini ste se radi udeležili izleta, zabave, šli ste tudi na morje.

Mira Vehar: Res je. V Alpini so bili včasih organizirani različni izleti po Sloveniji, pa tudi zunaj naših meja. Z možem sva šla tudi na izlete, ki jih je prirejalo Društvo šoferjev in avtomobanikov, katerega član je mož. Videla sem kar nekaj krajev in doživela lepe trenutke. Za to pa sem moram zahvaliti moževi mami, ki je žal že pokojna in je živela pri nas. Vedno je bila pripravljena paziti na otroke. Spodbujala naju je, da naj kar greva, saj sva še mlada. Ko bova starejša, itak ne bova mogla hoditi okrog. Tudi pri vzgoji in gospodinjstkih opravilih je Janezova mama nosila velik delež, za kar sem ji zelo hvaležna.

Delo življenje: Življenje v velikih družinah je gotovo drugačno kot tam, kjer sta eden ali dva.

Mira Vehar: Leta 1972 se je rodil Jože, nato pa so prihajali Karla, Sabina, Miha

in leta 1990 Andraž. Vsakega sem z veseljem sprejela. Živeli smo skromno, a kljub temu smo imeli vsega dovolj. Otroci se niso nikdar pritoževali, ker niso imeli svoje sobe in nekaterih drugih stvari. Mislim, da smo med seboj zelo povezani. Jože živi z družino v svojem stanovanju, drugi pa imajo stalno prebivališče še vedno na domačem naslovu.

Dobro se razumemo, si med seboj pomagamo in zato pravim, da je naše življenje lepo. Vedno se kaj dogaja.

Delo življenje: Osemintrideset let živite v Žireh. Ste se vživeli v naš kraj, ali vas srce kdaj vleče v Savinjsko dolino?

Mira Vehar: Tu sem preživela večino svojega življenja. Čeprav včasih ni bilo

lahko, ostajajo le lepi spomini. Tu imam družino, tu je mož, vsi otroci, tu sem pustila svoje korenine in Žiri so postale del mene. Saj rada grem v rodni kraj. Vedno sem lepo sprejeta. Na naši domačiji gospodarji sestra z družino in z veseljem grem na obisk. Prav tako pa rada pridem na svoj dom v Žiri.

Jožica Kacin

Drago Žakelj – Vsi skupaj se trudimo, da sledimo zastavljenim ciljem

»Za delavca meseca predlagamo planerja Draga Žaklja,« so zapisali sodelavci, nato pa slikovito nadaljevali: »Drago nas vsako jutro s svojim obiskom v oddelkih opozori na to »kje smo«. Uspešno krmili med včasih nemogočimi zahtevami komercialne in na drugi strani realnimi možnostmi nabave, proizvodnje in drugih. Njegova umirjenost, natančnost in pripravljenost, da se težave rešijo oziroma da se v čim večji meri ugotovi željam in zahtevam, so nam v zgled in v veliko pomoč. Včasih se zazdi, da je vsega preveč, a skupaj zmoremo.«

Potem sledijo številni podpisi podpore sodelavcev iz proizvodnje, tehnologije, nabave in komercialne.

Delo življenje: Zakaj ste se odločili za Alpino?

Drago Žakelj: Po osnovni šoli sem se odločil za poklic čevljarstva tehnika. Kot tudi nekaj mojih sošolcev, sem dobil štipendijo in po končanem šolanju pristal v Alpini.

Delo življenje: Šolali ste se v Kranju.

Drago Žakelj: Hodil sem na čevljarško šolo v Kranju. Bilo je pet Alpininih štipendistov, iz Žirov pa sva bila dva. Ostali sošolci so bili večinoma štipendisti Peka in Planike.

Delo življenje: Danes se dijaki v Kranj večinoma vozijo z avtobusom. Vi ste živeli v internatu.

Drago Žakelj: Dve leti sem bil v internatu. Stanovali smo v središču mesta v gradu kot smo rekli tisti stavbi. Na kosilo in večerjo smo hodili na Zlato polje. To nam je vzelo precej časa. Sobe, v katerih smo bili, so bile velike. V njih je bilo do dvanajst dijakov. Po končanem drugem letniku sem se odločil, da bom preizkusil še drug način prihoda v šolo – avtobus. Bil sem kar zadovoljen in dve leti sem bil vozač.

Drago Žakelj, oddelek za oskrbo proizvodnje, delavec meseca februarja

Delo življenje: Mislite, da vam je šola dala veliko potrebnega znanja?

Drago Žakelj: Nekaj smo se prav gotovo naučili. Toda šola je v glavnem teorija, ki se od prakse kar precej razlikuje. En dan v tednu je bila namesto pouka praksa. V prvih letnikih je bila ta v šoli, pozneje pa sem eno leto hodil v Planiko, eno leto pa v Peko.

Delo življenje: Je bila šolska praksa koristna za nadaljnje delo?

Drago Žakelj: Bila. Srečali smo se s konkretnimi nalogami. Spoznali smo delo in delovne operacije v obeh največjih čevljarstvih podjetjih. Nekatere svoje izkušnje in videnja smo lahko uporabili tudi pri redni zaposlitvi.

Delo življenje: Potem ste se zaposlili v Alpini.

Drago Žakelj: Najprej sem bil eno leto pripravnik. Po opravljenem izpitu, ki smo ga takrat jemali zelo resno, so me dodelili v razvoj na izdelavo vzorcev smučarskih čevljev. To delo sem opravljal pet let.

Delo življenje: Nato ste prišli v oddelek za planiranje, kjer ste še danes.

Drago Žakelj: Prišel sem v planski oddelek. Tu sem ostal do danes. Planski oddelek se sedaj imenuje oddelek za oskrbo proizvodnje.

Delo življenje: Je bilo v preteklosti v Alpini drugače?

Drago Žakelj: Gotovo so spremembe. Tudi moje delo se z leti spreminja. Je veliko več modelov, serije so majhne. Vedno več je menjav in usklajevanj.

A delali smo tako takrat kot sedaj. Le tempo življenja in dela je še hitrejši. Jaz že vse od začetka opravljam dela, kjer je stalna bitka s časom.

Delo življenje: Vaše delo je vezano na rok. Je zaradi tega bolj stresno, so pritiski večji?

Drago Žakelj: Delo, ki ga opravljam, je vezano na roke in prav večna tekma s časom je običajno največji problem. V tej verigi izpolnjevanja rokov je množica opravil in ljudi. Vsak mora narediti svoj del. Če proces nekje zastane oziroma se pojavijo napake, lahko pride do težav.

Moje delo poteka v povezavi z nabavo materiala, razvojem, tehnologijo do proizvodnje in končne izdelave. Vsi skupaj se trudimo, da sledimo zastavljenim ciljem. Toda v tako razvejani dejavnosti je vedno kaj, kar nam oteži delo. Enkrat ni materiala, drugič manjka delovne sile, tretjič pride nujno neodložljivo delo, ki ga je treba opraviti pred načrtovanjem.

Delo življenje: Vi pa vse to usklajujete in urejate?

Drago Žakelj: Začnem čisto na začetku. Najprej moram vedeti, kakšne so zmogljivosti oddelkov, za katere planiram. Potem se usklajujemo s komercialno, ki sprejema naročila za obutev. Ko so ta sprejeta, se z vodjo

proizvodnje in tehnologije dogovorimo, kako, kdaj in kje bomo obutev izdelovali ter postavimo okvirne roke. Ti so osnova za naročila oziroma postavitev rokov za dobavo materialov. Šele ko so ti v skladišču, se začne proizvodnja obutve. Ta poteka na podlagi razpisa plana, ki vsebuje kopico dokumentov in spremljajo izdelavo obutve.

Delo življenje: Spremljate celoten proces, ki se odvija v Alpini. Začnete pri naročilu obutve in končate, ko je ta v skladišču končnih izdelkov. Sodelujete s številnimi sodelavci. Je tako delo naporno?

Drago Žakelj: Sem planer za lepljeni program pri modni obutvi. Sodelujem s številnimi sodelavci. Veliko je usklajevanja in dogovarjanja, veliko podatkov, ki jih je treba poznati oziroma upoštevati.

Delo življenje: Imate vse te podatke v glavi, tekate od sodelavca do sodelavca, od oddelka do oddelka ali je vaše delo organizirano drugače?

Drago Žakelj: Večino dela opravi pisarni. V veliko in nepogrešljivo pomoč sta mi računalnik in telefon. Večkrat pa je le potreben tudi neposreden obisk. V šivalnici so kosi kodirani in podatke o izdelani obutvi dobim na računalniku. V montaži takega načina ni, zato običajno vsaj enkrat dnevno obiščem ta oddelk.

Delo življenje: Ko ste prišli v Alpino, še ni bilo računalnikov. Sedaj pravite, da je le-ta in na njegovi tehnologiji podprto poslovanje, vaš glavni adut. Ste se težko navadili na to spremembo?

Drago Žakelj: Ne. Stvari so se uvajale postopoma. Računalnik je zelo koristen. Danes si dela brez računalnika ne moremo predstavljati. Če bi delali po starem načinu, bi morali za enako opravljeno delo zaposliti veliko več delavcev. Res pa je, da tudi tak način dela zahteva svoje. Predvsem je pomembno, da vsi, ki delajo v tem sistemu, svoje naloge opravijo natančno in vestno. Le tako so podatki in le tako je mogoče nemoteno in usklajeno delo.

Delo življenje: Kdaj vam je v službi najtežje?

Drago Žakelj: Nikoli se ne spomnim, da bi bilo zares težko. Pridejo pa dnevi, ko je vsega preveč. Takrat je človek bolj napet. Kljub temu se potrudim in naredim, kakor najbolje vem in znam. Vedno se zavedam, da je zelo pomembno, da delam sproti. To pomeni, da morajo biti stvari usklajene vsak dan. Ne morem si dovoliti čakanja na jutri.

Delo življenje: Kdaj pa ste zadovoljni?

Drago Žakelj: Vsak je zadovoljen, če vidi, da delo, ki ga opravlja lepo teče. Jaz sem najbolj vesel, kadar je obutev narejena kakovostno in do predvidenih rokov. To pomeni, da smo dobro planirali in da bodo kupci pravočasno prejeli naročeno. To pa je cilj Alpine in njenih delavcev.

Delo življenje: Vaše delo obsega tudi sodelovanje s kooperanti?

Drago Žakelj: Pri kooperantih so naši plani nekoliko manj podrobni. Pri delu s kooperatni sodelujem tudi s sodelavci, ki organizirajo proizvodnjo oziroma kontrolirajo izdelke pri naših kooperantih. Na področju lepljenja obutve je to Fabrika obuče i galanterije iz Sarajeva ter še nekatera podjetja iz Bosne in Hercegovine.

Delo življenje: Postali ste delavec meseca. Kako ste sprejeli priznanje?

Drago Žakelj: Nisem vedel, da sem predlagan za delavca meseca. Bili smo

na nekem sestanku, ko je poklicala poslovna sekretarka Mariča Albreht in vprašala, ali smo v pisarni. Kmalu zatem je prišel predsednik uprave Andraž Kopač in mi izročil priznanje. Bil sem zelo presenečen.

Delo življenje: Ste priznanja veseli?

Drago Žakelj: Sem. To je dokaz, da je nekdo opazil moje delo in da mislijo, da delam dobro. Je pa tudi obveza za naprej; biti vsaj tak ali še boljši.

Delo življenje: Kaj pa počnete, kadar niste v službi?

Drago Žakelj: Moj čas zapolnijo skrb za dom in družino. Imam tri otroke. Tudi žena je zaposlena v Alpini. Živimo v lastni hiši skupaj z mojo mamo. Kakšnih posebnih konjičkov nimam. Včasih se peljemo na kak izlet, na kopanje ali v planine. Poleti gremo na morje, drugače pa živimo mirno družinsko življenje.

Jožica Kacin

KADROVSKE NOVICE

DECEMBER 2004

Delovno razmerje je v računskem centru nastopil Klemen Vehar.

V prodajalni Celje 1 se je zaposlila prodajalka Dragana Amidžić, v prodajalni Ljubljana 1 pa prodajalka Petra Gladek.

Delovno razmerje je prenehalo sodelavcem: iz šivalnice rinki Mariji Majdi Pek, iz športne šivalnice Mariji Jelovčan (prej v obratu Gorenja vas), iz obrata Col Sonji Rupnik Puc, finančno računovodskega sektorja Ani Starman, iz avtoprometa Janezu Miklavčiču.

JANUAR 2005

Glede na začasno povečan obseg dela smo zaposlili Dejana Borka in Denisa Modica.

Delovno razmerje je prenehalo Eriki Jereb in Alešu Jurca.

FEBRUAR 2005

V novo odprti prodajalni v Lenartu se je zaposlila poslovodkinja Brigita Žižek in prodajalka Romana Čuš. V prototipni modelirnici je pričel z delom Tomaž Kokalj.

SODELAVCEM OB PRESTOPU V NOVO ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

V mesecu decembru se je iz šivalnice rinki upokojila **Majda Marija Pek** in iz športne šivalnice **Marija Jelovčan**, ki je pred tem delala v obratu Gorenja vas.

Konec decembra se je upokojil vodja avtoprometa **Janez Miklavčič**, v začetku marca pa **Rajko Kosmač** iz vzorčne delavnice.

Vsem sodelavcem, ki so dolga leta s svojim delom in prizadevnostjo krojili usodo žirovske Alpine, želimo ob odhodu v tretje življenjsko obdobje veliko zdravja, miru, osebne sreče in zadovoljstva v krogu domačih. Vsem želimo mnogo lepih in po svoji želji prikritih upokojskih dni, tednov, mesecev, let

POSLOVILI SMO SE OD NAŠIH UPOKOJENCEV

Ob slovesu od svojih najbližjih in najdražjih, ki so bili tudi del našega življenja in ostajajo v naših srcih in spominih, izrekamo sorodnikom, znancom in prijateljem pokojnih iskrene besede sožalja.

Naše nekdanje delavce in upokojence Alpine bomo delavci in upokojenci ohranili v najlepšem spominu.

V prazničnih dneh decembra 2004 smo izrekli poslednje slovo našemu upokojenemu delavcu **Vinku Šubicu**, rojenemu, 3. aprila 1930 v Opalah, doma z Gasilske ulice 6 v Žireh.

Vinko Šubic je po končani osnovni šoli in obrtni šoli pridobil poklic kvalificiranega čevljarja. V letih 1947 do oktobra 1950 je delal v tedanji tovarni športnih čevljev Žiri. Pred tem je bil tudi udeleženec Mladinske delovne brigade Šamac Sarajevo. Nepretrgano je z delom v Alpini pričel delati septembra 1952. V montažnih oddelkih je opravljal razna bolj ali manj zahtevna normirana dela. Občasno je delal tudi v skladišču. Upokojil se je v začetku oktobra 1986.

Vinku Šubicu se je življenje izteklo. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Kar ne moremo verjeti, da se je pred letom upokojeni **Janez Kavčič**, stanujoč v Seljakovem naselju v Kranju, rojen 20. decembra 1948 v Žireh, dokončno poslovil od nas.

Janez Kavčič je najprej končal šolo za prirojevalca gornjih delov. Leta 1972 je opravil izpit za prodajalca, leta 1979 pa je končal poslovodsko šolo v Kranju.

V Alpini je od septembra 1964 delal kot delavec v proizvodnji. Po odsluženem vojaškem roku se je februarja 1969 spet zaposlil v Alpini, kjer je ostal do januarja 1973. Po osmih mesecih dela pri Peku, se je vrnil in pričel z delom v prodajalni Škofja Loka kot poslovodja. To delo je skrbno opravljal do upokojitve – konec decembra 2003.

Volja do dela in življenja ni mogla premagati bolezni in od Janeza Kavčiča se dokončno poslovljamo. Nanj nam bo ostal lep spomin.

Konec januarja so se nekdanji delavci in upokojenci iz obrata Gorenja vas ter domači za vedno poslovili od nekdanjega vodja obrata **Vincencija Bogataja**, rojenega 13. januarja 1944 v Bačnah, stanujočega v Srednji vasi 24 pri Poljanah.

Najprej je končal obrtno šolo za kvalificiranega čevljarja, nato čevljarško šolo za obutvenega tehnika. V Zagrebu je pridobil še naziv inženirja čevljarstvo predelovalne tehnologije.

Vincencij Bogataj je rasel skupaj z obratom Gorenja vas. Najprej je delal v Čevljarju Gorenja vas, nato pa v obratu v Alpini. Začel je kot čevljar – prirojevalec, od aprila 1972 dalje pa je bil vodja obrata. Poznal je delo, poznal delavce, bil je tesna vez med matičnim podjetjem in obratom. Znal je poskrbeti za vse.

Februarja 1988 je prišel v Žiri za vodjo proizvodnje smučarske obutve in koordinatorja proizvodnje, vendar se je marca 1991 vrnil v obrat in nadaljeval z vodenjem. Iz delovne sredine v obratu Gorenja vas je odšel decembra 1997.

Vincencij Bogataj je doživel svojega življenja posvetil Alpini. Vsi ga bomo ohranili v dobrem spominu.

V sredini meseca decembra smo se poslovili od naše upokojene delavke **Marije Mlinar**, doma iz Jezerske ulice 60 v Žireh. Rodila se je 6. oktobra 1919. v Stari vasi.

Marija Mlinar je osnovno šolo obiskovala v Žireh. Najprej se je junija 1947 zaposlila v Predilnici v Škofji Loki. Na delo v Alpino je prišla januarja 1948 leta, kjer je kot polkvalificirana čevljarja delavka opravljala razna bolj ali manj zahtevna delovna opravila v sekalnici. Upokojila se je 30. junija 1976.

Leta so tekla in sedaj je prišlo poslednje slovo. Našo upokojenko Marijo Mlinar bomo ohranili v lepem spominu.

V prvih januarskih dneh smo se za vedno poslovili od upokojenega delavca **Ignaca Možina**, stanujočega Pot v Skale 17 v Žireh. Rojen je bil 28. marca 1942 v Javorniku na Jesenicah.

Po osnovni šoli je končal poklicno šolo za kvalificiranega pečarja. V Žireh se je najprej zaposlil septembra 1964 v Remont gradnjah, sedem mesecev je delal pri Obrtniku v Škofji Loki, nato je odšel za štiri leta v Obrtno delavnico v Idrinjo. Z delom v Alpini je pričel v marcu 1970, najprej na vzdrževanju, od januarja 1977 dalje je opravljal razna dela pri izdelovanju poliuretanskih izdelkov v plastiki. Invalidsko se je upokojil v začetku decembra 1999. Kljub vztrajni borbi in želji po ozdravitvi, je Ignac Možina za vedno odšel od nas. Nekdanjega delavca bomo ohranili v trajnem spominu.

Zadnji teden februarja smo izrekli poslednje slovo našemu dolgoletnemu upokojenemu delavcu **Alojzu Karnerju**, doma Pod Griči 71 v Žireh. Rojen je bil 26. aprila 1931 v Jelši pri Blagovici.

Alojz Karner se je v domačem kraju izučil za kvalificiranega čevljarja. Tam se je leta 1949 tudi zaposlil. Potreba po delavcih v Žireh ga je pripeljala v Alpino, kjer je pričel delati 5. januarja 1957, najprej v montaži, nato pa v prirojevalnici. Leta 1967 se je izšolal za visokokvalificiranega izdelovalca zgornjih delov. Od januarja 1972 dalje je v tehnični službi – v modelirnici opravljal delo gradiranja in izdelave šablon. Upokojil se je 15. junija 1988.

Alojz Karner je bil daleč naokoli znan kot dober čevljar. Čevlje je izdeloval do zadnjih dni. Spomin nanj bo ostal v naših srcih.

V začetku februarja smo se za vedno poslovili od naše upokojene delavke

Marije Jereb. Rojena je bila 28. junija 1923 na Breznici pri Žireh. Nazadnje je stanovala na Triglavski 12 v Žireh.

Marija Jereb je bila od septembra 1960 do avgusta 1970 zaposlena v Modnih oblačilih Ljubljana – obrat v Žireh. Potem je prišla na delo v Alpino. Marija Jereb je najprej delala v proizvodnji v šivalnici v Žireh na sestavljanju in zlepljanju gornjih delov obutve. Kasneje je opravljala delo snažilke. Upokojila se je septembra 1980.

Mariji Jereb se je življenjska doba iztekla. Med delavci in upokojenci pa bo še dolgo ostala v lepem spominu.

Kadrovske novice in v slovo
ureja Irma Dolenec

V novem smučarskem centru v Novi vasi letos več tekmovanj – Skakalci imajo ob dobro pripravljenih skakalnicah zagotovljene odlične pogoje za trening

Skakalno smučarski klub Alpina je uspešno organiziral vsa tekmovanja, za katera smo pred sezono kandidirali in so nam bila dodeljena s strani smučarske zveze. Po zelo slabi zimi v začetku sezone smo bili eni redkih, ki smo se lotili priprave skakalnice z umetnim zasneževanjem. Pridni delavci, predvsem starši in nekateri ljubitelji skokov, so kljub nenehnim odjugam in delnim sneženjem pridno pripravljali skakalnice, tako da so bila vsa tekmovanja izpeljana po koledarju. Pozneje so bila izvedena še tekmovanja za veterane, šolsko tekmovanje in dodatno tekmovanje za pokal COCKTA. Po prvotnih načrtih bi moralo biti to v Trzinu. Na vseh tekmah je bil veliko gledalcev.

Nekaj manj kot z organizacijo tekmovanj smo v tej sezoni zadovoljni z rezultati. Jaka Oblak je v letni sezoni in v uvodnih zimskih treningih pokazal zelo visoko formo. Pričakovanja so bila glede na raven skakanja velika. Žal na najbolj pomembnih tekmovanjih ni znal vnovčiti svoje forme. V mlajših kategorijah odlično nastopa Nace Šinkovec, ki še naprej zmaguje in trdno drži vodstvo v skupnem seštevku pokala COCKTA dečkov do 13 let. Odlično nastopa

Pogumni najmlajši ... Cene Rakušek na šolskem prvenstvu.

tudi v starejših kategorijah. Pri dečkih do 11 let je ekipa v sestavi Barbara Klinec, Aljoša Gantar, Domen Zupančič in Dejan Martinčič ohranila naslov ekipnega državnega prvaka. Vodenje skupine začetnikov je v začetku zime prevzel Miro Pivk. Skupina pridno trenira napreduje iz tekme v tekmo.

Z rezultati so razveselili tudi veterani, predvsem Miha Albrecht, ki je v Kranju postal državni prvak do 30 let in Robert Kopač do 40 let. Robert

Kopač nas bo zastopal tudi na svetovnem veteranskem prvenstvu v avstrijskem Beljaku.

Pogoji za treninge v novem nordijskem centru v Novi vasi so odlični. Vabimo vse mlade, ki bi se radi preizkusili v smučarskih skokih, da se oglasijo pri nas in pokažejo svoje znanje na malih improviziranih skakalnicah, ki so prirejene za začetnike. Vsak, ki bo želel, bo lahko skočil tudi s skakalno opremo.

Zoran Zupančič

Sašo Jereb niza uspeh za uspehom – Februarja je postal prvi Slovenec v judu, ki je osvojil medaljo pri članih v super A pokalu

Kljub številnim zadržkom, ki mu jih prinašajo treningi, tekme in študij, si je trenutno vodilni Evropejec v svetovnem pokalu in super A pokalu v svoji kategoriji Sašo Jereb, vzel čas tudi za naš časopis. Na vprašanje, ali mu ob napornih treningih, tekmah in stalnih potovanjih po svetu, sploh še ostane čas za študij na fakulteti za šport v Ljubljani, je brez premisleka pritrdil.

Sašo niza uspeh za uspehom. Letošnji februar pa je bil še nekaj posebnega. V super A pokalu, kjer se zberejo najboljši judoisti, je v Parizu 5. februarja svoji kategoriji, to je do 73 kg,

Sašo Jereb na super A pokalu v Parizu.

prejel srebrno medaljo. Drugi je bil tudi na super A pokalu v Hamburgu, 19. februarja. S tem je dosegel največji uspeh v zgodovini slovenskega moškega juda. Nikomur od slovenskih moških judoistov v tem pokalu še ni uspelo priti do medalje. V Parizu je premagal olimpijskega in svetovnega prvaka Korejca Won Hee Leeja, na kar je, kot je povedal, še posebej ponosen.

19. februarja se je v Hamburgu je Sašo spet pomeril z njim, vendar je moral priznati Korejčevu premoč. Sašo pa je spet osvojil drugo mesto.

Sašo Jereb bo po študijskih obveznos-

tih, ki jih ima (povedal je, da se odpravlja na smučanje na Vogel), v marcu nastopil na tekmi za svetovni pokal v Rimu. Katerih tekmovalcev se bo udeležil v letošnjem letu, se bodo odločili kasneje. Letos bo za judo klub iz Stuttgarda nastopil tudi v nemški ligi.

Na vprašanje, kako se počuti po tekmi, kadar doseže vidnejšo uvrstitev, je odgovoril, da zelo dobro. »Včasih sem bolj vesel, če sem na določenem prvenstvu peti, kot če drugod osvojim prvo mesto,« je razložil. »V Parizu nisem pričakoval takega uspeha. Dobro sem se počutil. Poln

energije sem šel v boj in uspelo mi je,« je bil navdušen.

Super A pokal spremlja veliko gledalcev. Kako Sašo sprejema njihovo spodbudo? »Na lanske olimpiadi sem imel močno podporo s tribun. Poleg ostalih so me spodbujali sokrajani, ki so prišli v Atene s posebnim avtobusom. Bučno so navijali in zdelo se mi je, kot da so tik ob meni. Toda tudi to ni pomagalo. Takrat mi ni uspelo. Bilo mi je žal, a vem, da je judo šport, kjer je človek odvisen od sebe. Pomembna je dobra koncentracija in zaupanje vase,« je razložil Sašo Jereb.

Jožica Kacin

Samostojna razstava slik Mitje Modica

V petek, 14. januarja je bila v galeriji Fara v Škofji Loki odprta razstava slik Mitje Modica, ki je kot modelir zaposlen v Alpini. Veliko svojega prostega časa nameni slikanju v oljni tehniki. Leta 1998 je obiskoval tečaj risanja in slikanja v ateljeju akademske slikarke specialiste Nuše Lapajne v Ljubljani.

»Mitja Modic je kazal že v osnovni šoli izrazit likovni talent,« je na odprtju razstave dejal njegov likovni pedagog v osnovni šoli, akademski slikar Stane Kosmač. »Po njej se je sicer pragmatično odločil za šolanje na čevljarški smeri, kjer je najprej končal Srednjo čevljarško šolo v Kranju, nato pa še višješolski študij usnjarsko predelovalne tehnologije na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani. Zaposlen je v Alpini kot modelir, torej oblikovalec čevljev. Mitja je kljub navidez drugačnemu, tehničnemu šolanju, znotraj njega izbral poklic, za katerega je potrebno v veliki meri predvsem likovno znanje, senzibilnost in kreativnost. – Njegov svet ustvarjanja so pokrajine in tihožitja. – V nekaterih tihožitjih najdemo vplive celo v italijanskem zgodnjebaročnem slikarju Carravagiu, ki je v svojih delih realiziral izrazito svetlo-temno barvno organizacijo slikovnega polja s skrajno izčiščeno kompozicijo ali znameniti chiaroscuro, kakor rečemo temu načinu slikanja. – Tudi nizozemska šola slikanja tihožitij, ki je dosegla vrh v prvi polovici 18. stoletja, je bila in še daje navdih in zgled

Mitja Modic in njegov profesor likovnega pouka iz osnovne šole in akademski slikar Stane Kosmač

njegovim tihožitjem. – Mitjin drugi ali celo prvi motivni svet pa so krajin. Iz njih veje romantično razpo-

loženje, ki ga je našel tudi v delih naših nepozabnih romantičnih slikarjev in gorskih krajinarjev Marka Pernharta in Antona Karingerja, ki sta živela in ustvarjala v 19. stoletju. – Na tej razstavi se nam torej predstavlja še eden iz plejade mladih žirovskih slikarjev samoukov, katerega podobe kažejo tako talent kot znanje, predvsem pa veliko ljubezni do slikarstva in upamo lahko, da bo vztrajal na tej poti, se razvijal in poglobljaj svoje že doseženo znanje,« je zaključil akademski slikar Stane Kosmač.

Odprtja razstave se je udeležilo veliko obiskovalcev. Med njimi smo videli Mitjeve sorodnike, prijatelje, znance, prišli pa so tudi številni Mitjevi sodelavci iz oddelka modelimice in drugod. Sodelavka iz vzorčne delavnice mu je prebrala posebej zanj napisano pesmico. Zapeli so tudi člani Moškega pevskega zbora Alpine.

Jožica Kacin

Pihalna godba Alpina je tudi letos pripravila božično-novoletni koncert

Pihalna godba Alpine je konec decembra pripravila že tradicionalen božično-novoletni koncert. Tokrat je izzvenel v izvajanju znane filmske glasbe. Koncert je popestrila vokalna solistka Anika Horvat, pevka, ki je leta 1996 zmagala na melodijah Morja in sonca. Nastopili so tudi tolkalci Glasbene šole Škofja Loka – oddelek iz Žirov. Program je povezovala Damjana Peternelj. Obiskovalce je pozdravil tudi predsednik uprave Alpine mag. Andraž Kopač.

Jožica Kacin

Mešani pevski zbor Srebrni (g)las je praznoval deseto obletnico delovanja

Jubilej je Mešani pevski zbor Srebrni (g)las, ki ga od ustanovitve vodi Ivan Rijavec, proslavil s koncertom. Ta je bil, 29. januarja v dvorani Svobode v Žireh. Dogajanje so popestrili otroci pevskega zbora Osnovne šole Žiri, ki jih vodi Andrej Žakelj. Pevci Srebrnega (g)lasu so mlade povabili medse, ker so hoteli s tem pokazati, da lepo zapeta pesem premosti tudi velike generacijske razlike in ker v njih vidijo bodočnost zborovskega petja v Žireh. Program je povezoval Jure Svolfjšak.

Pobudnica ustanovitve zbora in njegova predsednica Dina Vončina je obiskovalce preko povezovalca programa nagovorila s sočutnimi besedami. Pred desetimi leti je razmišljala in bila je prepričana, da je v Žireh veliko starejših pevcev, ki lahko ustanovijo zbor. Še sanjalo pa se ji ni, da bodo čez deset let spet stali na odru in prepevali. Zaradi tega je zelo srečna. Imeli so veliko nastopov, dobro so se razumeli, v tem času so spletli veliko prijateljstev tako med seboj, kot tudi z drugimi zbori. Vsem se je zahvalila za sodelovanje, poslušalcem pa za razumevanje. Poudarila je, da jim je prepevanje v oporo, da jim krepki samoza-

Program je povezoval Jure Svolfjšak.

vest, za katero pravijo, da jo imamo Slovenci premalo. »Hvala vam draga publika, pevci, vodja zbora gospod Rijavec,« je zaključila Dina Vončina. Članica zbora Marta Erznožnik se je v imenu članov zbora zahvalila Ivanu Rijavcu. Sledile so čestitke zborov, s katerimi so člani Srebrnega (g)lasu sodelovali oziroma sklenili prijateljstva. Pevcem so čestitali tudi predstavniki Občine Žiri, Pihalne godbe Alpine, čestitkam so se pridružila tudi

nekatera društva upokojencev. Priznanja najbolj zaslužnim članom pevskega zbora je podelil predsednik Društva upokojencev Žiri Anton Klemenčič.

»Glejte, že sonce zahaja, skoro za goro bo šlo, hladen počitek nam daja, pojd' mo veselo domov!« je v poslušalcih še po končanem koncertu odmevala ljudska pesem, ki je po dvorani blago zazvenela za konec lepega večera.

Jožica Kacin

16. aprila vabljeni na Dan Alpine

Leto je naokoli. Ob obletnici ustanovitve našega podjetja se bomo 16. aprila ponovno srečali. Prireditev bo v dvorani DPD Svobode v Žireh. Vodila jo bo Natalija Verboten, ki bo obiskovalcem zapela tudi nekaj svojih uspešnic. Sledila bo modna revija, na kateri bomo predstavili del letošnjega izbora obutve. Po končani prireditvi bo v predverju kino dvorane skromna pogostitev za vse obiskovalce.

Vse zaposlene, upokojence in druge prijatelje Alpine vabimo, da se nam pridružite. Praznovanje Dneva Alpine bo v soboto, 16. aprila ob 19. uri v dvorani DPD Svobode v Žireh. Brezplačne vstopnice lahko od 11. aprila dalje dobite pri vratarju Alpine.

Neža Kopač

Andrej Poljanšek na najvišjih vrhovih Alp – predavanje z diapozitivi

Knjižnica Ivana Tavčarja iz Škofje Loke, oddelek v Žireh nadaljuje z organizacijo različnih prireditev v Žireh. Tokrat se je odločila za predavanje z diapozitivi. V dvorano Svobode so v petek, 25. februarja povabili Andreja Poljanška, ki ga poznamo kot predsednika Turističnega društva Žiri, še bolj pa kot vodjo kuhinje v Alpini.

Številnim obiskovalcem je ob nepozabnih motivih iz diapozitivov opisal svoje alpinistične dosežke od začetka, to je prvega vzpona na Krn do osvojitve najvišjih vrhov Alp: Mont Blanca, Monte Rose in Doma. Čeprav ga gore privlačijo, pa se Andrej po napornih vzponih rad vrača v rodno Žiri. To je simbolično prikazal tudi ob zaključku predavanja. Zadnja fotografija je prikazovala domač kraj. Predavanje so popestrili pevci Moškega pevskega zbora Alpine. Peli so pesmi, ki so se ujemale z tematiko predavanja.

Jožica Kacin

Pošteni lopovi gledališke skupine Športno kulturnega društva Vrh

V soboto, 5. marca je v kinodvorani Svobode v Žireh gostovala gledališka skupina Športno kulturnega društva Vrh s komedijo Pošteni Lopovi, avtorja Jacka Popplewella. Igro je režiral Franci Jereb. Polna dvorana je dokazovala, da si Žirovci radi ogledajo predstavo vrhovskih igralcev. Dogajanje na odru je potekalo v veselem vzdušju polnem zapletov in komičnih situacij. Kot običajno je z igro navdušil Rok Klemenčič.

J. K.

Alpina podprla akcijo »Živi zdravo, bodi cool« v organizaciji Fakultete za šport. Plakate si lahko ogledate v jedilnici

V Alpini smo že jeseni spodbudili zaposlene, da bi se čim bolj zavedali pomena zdravega življenja in da bi se vključili v redno telesno vadbo. Delavcem smo po ugodnejših cenah omogočili telesno vadbo, ki poteka v okviru občine v Osnovni šoli v Žireh.

Ob skrbi za zdravje tako delavcev kot vseh prebivalcev Slovenije, pa smo kot donatorji podprli akcijo Fakultete za šport z naslovom Živi zdravo, bodi cool. Omenjena fakulteta nam je odstopila nekaj plakatov, na katerih predstavlja dejavnike zdravega življenjskega sloga: športno dejavnost (pogostnost, intenzivnost in obseg ter primerne

oblike športne vadbe), prehrano, osebno higieno, organizacijo življenja: delo, počitek, prosti čas, nevarnosti razvad v sodobnem načinu življenja, medsebojne odnose. Nekatere izmed njih smo izobesili v jedilnici. Mogoče bo na njih koristna informacija oziroma spodbuda, da boste nekaj svojega časa namenili tudi zdravemu načinu življenja. Ogledate si lahko plakat, ki priporoča in predstavlja tek v naravi, kolesarjenje, hojo v gore, prikazuje pravilen srčni utrip v povezavi s športno vadbo, ugodne vplive športne dejavnosti na človeka, mišično moč in metode za razvoj moči.

Jožica Kacin

Prvenstvo Alpine v veleslalomu

December in januar v naših krajih nista bila radodarna s snežno odejo. Toda februarja in v začetku marca je sneg le pobeli tudi ta konec. Da smo v Žireh in okolici ljubitelji smučanja, se vidi tudi po številu smučarskih prireditev, ki so ponavadi ob koncih tedna. V nedeljo, 27. februarja je bil tradicionalni smuk na Bedrihu. Tudi v soboto, 5. marca je bilo več tekmovanj.

Bedrih je to soboto gostil tekmovalce iz Alpine. Veleslaloma so se lahko udeležili zaposleni, otroci

Hitro, hitreje ...

Tekmovali so tudi najmlajši: Drejc Podobnik, Anže Potočnik, Denis Mrovlje.

Najboljša časa sta bila dosežena v kategoriji moških od trideset do štirideset let. Prvak je bil Bojan Podobnik, takoj za njim pa se je uvrstil Drago Kramperšek. Na fotografiji je še Boštjan Lukančič, ki je dosegel četrty najboljši čas vožnje.

Med ženskami je najboljši čas dosegla Anuška Kavčič. Drugo mesto v tej kategoriji je pripadlo Vidi Mlinar, Silva Pivk (upokojenka) je bila tretja.

zaposlenih in upokojenci. Bilo je triindevetdeset tekmovalcev. Razdeljeni so bili na petnajst kategorij. Prvi trije so prejeli medalje, ki jih je podelil predsednik uprave mag. Andraž Kopač, ki se je prav tako udeležil tekmovanja. Prva mesta v svojih kategorijah so dosegli: Lina Povšič, Anže Potočnik, Živa Kramperšek, Armin Kavčič, Maja Vehar, Nejc Kramperšek, Lojze Podobnik, Rado Podobnik, Anuška Kavčič, Karmen Vehar, Neža Kopač, Zdravko Pišljari, Tone Tavčar, Bojan Podobnik in Nik Burjek. Najboljši čas je dosegel Bojan Podobnik, sledil mu je Drago Kramperšek, ki je z Bojanom vozil v isti kategoriji, za njima pa je bil Rado Podobnik, ki se je pomeril v kategoriji moških do sedemdeset let. Pri ženskah je bila najhitrejša Anuška Kavčič, sledili pa sta jih Karmen Vehar in Mateja Homec.

Jožica Kacin